

د مالی شخړو د حل کمیسیون
کمیسیون حل منازعات مالی
Financial Disputes Resolution Commission

کمیسیون حل منازعات مالی

تصویب شماره (مسلسل ۵ - خصوصی ۴)

موضوع: وضع جریمه مبلغ ۵۰۰۰۰۰۰۰ افغانی از طرف اداره (اترا) علیه شرکت مخابراتی روشن

تاریخ صدور: ۳۰ میزان ۱۳۸۸

تصمیم کمیسیون حل منازعات مالی در مورد

قضیه شرکت مخابراتی روشن

در جواب درخواستی کتبی شماره ۲۰۶۰ ق ۴-۵
۸۸-۷-۳۰

✓ موضوع: وضع جریمه مبلغ ۱۵۰۰۰۰۰۰۰ افغانی از طرف اداره محترم اترای علیه شرکت مخابراتی روشن مؤرخ ۱۳۸۶/۳/۱۲

تاریخ:

مرجع تصمیم گیرنده: کمیسیون حل منازعات مالی

کمیسیون حل منازعات مالی طبق حکم ماده یکصد و ششم قانون د افغانستان بانک تشکیل و قضایای مورد منازعه را قبل از رسیدگی قضایی طور مصالحتی حل و فصل مینماید. صلاحیت های این کمیسیون در ماده یکصد و هفتم قانون متذکره مشخص گردیده است. و طبق ماده دهم قانون تنظیم خدمات مخابراتی شخصیکه بالاً اثر تصمیم اداره (اداره تنظیم خدمات مخابراتی) متضرر می گردد حق دارد به کمیسیون حل منازعات مالی مندرج در قانون د افغانستان بانک مراجعه و تقاضای رسیدگی نماید.

طبق فقره (۲) و (۳) ماده یکصد و سیزدهم قانون د افغانستان بانک طرفین در خلال پانزده روز از تاریخ اطلاع رسمی میتوانند برفیصله کمیسیون اعتراض و به مراجع قضایی غرض حل و فصل منازعه مراجعه کنند. بعد از انقضای مدت و یا در صورت عدم اعتراض، تصمیم کمیسیون مانند قرارهای قضایی تطبیق می گردد.

شهرت مدعی: شرکت مخابراتی روشن

شرکت مخابراتی روشن یکی از کمپنی های مخابراتی است که جواز فعالیت خود را طبق احکام قانون تنظیم خدمات مخابراتی بدست آورده و در افغانستان فعالیت مینماید. طبق احکام قانون کمپنی های مخابراتی مکلف اند شرایط مندرج در جواز و جوازنامه ها را رعایت کنند و در صورت تخلف از قانون و شرایط مندرج جوازها و جوازنامه ها از طرف اترای به مؤیده های مختلف از جمله (جریمه نقدی) مواجه می گردند.

نماینده رسمی شرکت: نور احمد همدرد نورزی مشاور حقوقی و عبدالسمیع ابراهیم خلیل مدیر روابط دولتی و مسؤول اطاعت پذیری از قانون

شهرت مدعی علیه: اداره تنظیم خدمات مخابراتی (اترا)

(اترا) یعنی اداره تنظیم خدمات مخابراتی اداره یی است که طبق ماده چهارم قانون تنظیم خدمات مخابراتی ایجاد گردیده و مسؤول تنظیم امور مربوط به سکتور مخابراتی در سطح کشور می باشد و در چوکات وزارت مخابرات طور مستقل فعالیت مینماید. تشکیل و بودجه مستقل دارد و در قانون بنام اداره یاد میشود.

وظائف و صلاحیت هایش در مواد ششم و سائر مواد مندرج قانون تنظیم خدمات مخابراتی تسجیل گردیده است که از آنجمله طبق حکم جزء (۳۰) ماده ششم قانون متذکره وضع جریمه علیه متخلفین شرائط مندرج جوازها یا جوازنامه ها و سائراشخصیکه از احکام این قانون تخلف میورزند می باشد. فصل شانزدهم قانون متذکره تحت عنوان تخلفات و مؤیدات از ماده پنجاه و هشتم الی ماده شصت و یکم بادر نظر داشت ظروف و احوال، جریمه ها را تعیین و دسته بندی نموده است.

نماینده با صلاحیت: انجنیر سید محمد انوری، محمد قاهر وردک، انجنیر محمد عظیم سبجانی

"به ریاست محترم کمیسیون محترم حل منازعات مالی!

احتراماً نگاشته می شود اینکه:

تصميم اداره محترم تنظيم خدمات مخابراتي افغانستان

در تصمیم شماره ۸۶۲/۵۰۶ مورخ ۱۳۸۶/۳/۱۲، اداره محترم ادعا نموده بودند اینکه روشن خدمات انترنتی را بدون بدست داشتن جواز خدمات انترنتی بطور غیرقانونی عرضه نموده و به همین منظور مبلغ پنجاه میلیون (۵۰۰۰۰۰۰۰) افغانی جریمه را بالای روشن وضع نمودند، اداره محترم تصریح نموده اند که آنها این تصمیم خود را وفق احکام فصل ۱۶، ماده ۵۸، جزء ۱ قانون تنظیم خدمات مخابراتی اتخاذ نموده اند که در آن از وضع جریمه ها بالای شخص حکمی که "به ساختمان یا زیربنا شبکه مخابراتی مندرج ماده ۱۳ این قانون بدون اجازه قبلی یا اخذ جواز از اداره آغاز نموده باشد." تذکر بعمل آمده است.

پاسخ شرکت انکشاف مخابرات افغانستان "روشن"

دلایل شرکت انکشاف مخابرات افغانستان "روشن"

روشن برحسب اجازه ارائه شده یا جوازنامه خدمات اینترنتی صادره وزارت محترم مخابرات و تکنالوژی معلوماتی افغانستان خدمات اینترنتی را عرضه نموده است. روشن هیچگاهی بدون اجازه و مجوز قانونی در مطابقت به فصل ۵، ماده ۱۳ که صراحت دارد "هیچ شخصی نمی تواند خدمات مخابراتی را عرضه نماید مگر اینکه جواز فعالیت آن را مطابق احکام این قانون از اداره بدست آورده باشد." خدمات اینترنتی را عرضه ننموده است.

روند و تاریخچه موضوع

۱. جوازنامه خدمات اینترنتی بتاريخ اول اگست ۲۰۰۵ (۱۰ اسد ۱۳۸۴) به روشن صادر گردید.
۲. بتاريخ ۹ نوامبر ۲۰۰۵ (۲۸ عقرب ۱۳۸۴) روشن (طی یک موافقتنامه واگذاری یا انتقال قانونی) جوازنامه خدمات اینترنتی و تمام قرارداد نامه های مشتریان خود را به شرکت محترم مولتی نت لمیتد، که برحسب قوانین افغانستان یک شرکت راجستر شده می باشد واگذار نمود. مورد اسبق مقرراتی مخابراتی و اداره محترم تنظیم خدمات مخابرات افغانستان یکی از امضاء کنندگان این موافقتنامه واگذاری یا انتقال قانونی که میان روشن و شرکت محترم مولتی نت لمیتد عقد گردیده بود میباشد، که نتیجتاً موافقه و رضایت صریح شانرا با این واگذاری به اثبات می رساند. در همین روز وزارت محترم مخابرات جوازنامه خدمات اینترنتی را به نام شرکت مولتی نت صادر نمود و جوازنامه خدمات اینترنتی روشن را فسخ نمود.
۳. بتاريخ اول جنوری ۲۰۰۶ (۱۱ جدی ۱۳۸۴) به تعقیب انتقالی قانونی خدمات اینترنتی روشن به شرکت مولتی نت لمیتد (با موافقه مورد محترم مقرراتی و وزارت محترم مقرراتی و وزارت محترم مخابرات افغانستان)، روشن و مولتی نت لمیتد یک موافقتنامه را عقد نمودند که مطابق آن شرکت محترم مولتی نت لمیتد روشن را منحصت نمایندده بازاریابی، صدور و جمع آوری صورت های حساب (بل ها) و اجرا کننده قراردادها به نمایندگی آن شرکت محترم استخدام نمود (موافقتنامه نمایندده). بعد از مورد اجرا قرار دادن موافقتنامه نمایندگی، روشن منحصت نمایندده فروش شرکت مولتی نت لمیتد عمل نمود و هیچگاهی در عرضه خدمات انترنت بشکل تخنیکي آن اشتغال نه ورزیده است.
۴. بتاريخ ۱۲ مارچ، ۲۰۰۷ (۲۱ حوت ۱۳۸۵)، اداره محترم تنظیم خدمات مخابرات افغانستان ادعا نمودند که روشن خدمات اینترنتی را بدون مجوز قانونی عرضه می نماید. روشن بدون معطلی سعی نمود تا روابط خود را با مولتی نت را به اداره محترم واضح سازد، و اداره محترم را مطلع سازد اینکه روشن خدمات اینترنتی را فراهم ننموده و تنها منحصت نمایندده مولتی نت عمل می نماید.
۵. در مکاتیب تاریخ ها ۱۵ اگست، ۲۳ اگست و ۲۶ اکتوبر ۲۰۰۷ (۲۴ اسد، اول سنبله و ۱۴ میزان ۱۳۸۶)، روشن از اداره محترم تقاضا بعمل آورد تا معلومات و شواهد را در دسترس روشن قرار بدهد تا اتهامات و جریمه هایی که برخلاف روشن وضع گردیده است را به اثبات رسانند. تا امروز اداره محترم کدام معلومات و یا شواهد را فراهم ننموده تا به اثبات رساند اینکه روشن به گونه تخنیکي خدمات اینترنتی را به مقصد اجرت عرضه نموده، در حالیکه در مطابقت به ماده ۸ قانون تنظیم خدمات مخابرات لازم دانسته میشود تا اداره محترم این معلومات را در دسترس روشن قرار بدهد.
۶. روشن اقدامات استیناف خواهی را فوراً آغاز نمود زیرا مراجعه استیناف خواهی که در مطابقت به ماده ۲۰ قانون تنظیم خدمات مخابراتت در نظر بود ایجاد گردد وجود نداشت. در عوض روشن بطور مکرر این موضوع را با اداره محترم و سایر ادارات ذیربط دولتی پس از مطرح نمودن اتهامات اداره محترم برخلاف روشن در مارچ ۲۰۰۷ (حمل ۱۳۸۶) مکاتبه نمود.

۷. در جریان این موضوع، روشن شواهد و مدارک ذیل را در جهت رد اتهامات اداره محترم اترافراهم نمود که بر مشروعت فعالیت های کاری روشن صحه گذاشت: (i) موافقتنامه نمایندگی روشن و مولتی نت که در مطابقت به جوازنامه خدمات اینترنتی مولتی نت روشن را منحیث نماینده بازاریابی، صدور و جمع آوری صورت های حساب و اجرا کننده قراردادها استخدام نموده بود، (ii) نقل های قراردادهای و صورت های حساب مشتریان که بصورت واضح نشان می داد، که مولتی نت عرضه کننده خدمات اینترنتی میباشد و روشن نماینده مولتی نت (iii) اوراق تصفیه مالی تمام وجوه جمع آوری شده به نمایندگی شرکت محترم مولتی نت که در سال های ۲۰۰۶ و ۲۰۰۷ بواسطه روشن جمع آوری گردیده است، (iv) واگذاری های وجوه بانکی از جانب روشن اثبات انتقال وجوه جمع آوری شده مشتریان خدمات اینترنتی به مولتی می باشد، (v) فورمه های مالیات معاملات انتفاعی شرکت محترم مولتی نت تائید پرداخت مالیات انتفاعی تمام عواید خدمات اینترنتی آن شرکت محترم را می نماید که از طریق روشن تادیه شده است، (vi) نامه مفتشین مستقل روشن کی پی ام جی (KPMG) تصدیق می نماید اینکه روشن تنها منحیث نماینده مولتی نت عمل نموده و وسایل که جهت تامین عرضه خدمات اینترنتی بشکل تجارتي ضروری میباشد در اختیار ندارد و (vii) قرارداد اجاره وسایل اصلی مولتی نت که میان آن شرکت محترم و عرضه کننده وسایل خدمات اینترنتی عقد گردیده است، به اثبات می رساند که روشن نه مالکیت این وسایل را در دست دارد و نه این وسایل را به مولتی نت فراهم می نماید.

۸. درحالیکه روشن توضیحات مفصل و اسناد مستند را خدمت آن اداره محترم ارائه نمود، اداره محترم این معلومات را نادیده گرفتند و تصمیم اتخاذ نمودند که در حقیقت روشن خدمات اینترنتی را بشکل تخنیکي آن بدون مجوز قانونی فراهم می نماید و باید جریمه شود.

استدلال:

به دلایل ذیل، تصمیم مؤرخ ۱۳۸۶/۳/۱۲ اداره محترم و شرایط وضع جریمه ها به استناد حقایق و مواد قانون نمی باشد و بنا بر این باید غیر معتبر شناخته شود. بر علاوه صرف نظر از اینکه کمیسیون محترم به کدام تصمیم در خصوص این موضوع نائل می آیند یا نه، دخیل شدن کمیسیون محترم در این پروسه راه حل را میان طرفین تسهیل نموده و یک راه حل مؤثر را برای این موضوع فراهم خواهد نمود.

۱. روشن تمام تعهدات حقوقی خود را در طول مدت که جوازنامه خدمات اینترنتی را در دست داشته انجام داده است.

طرفین این را می پذیرند که روشن فیس جوازنامه را برای تمام مدت که خدمات اینترنتی را در مطابقت به جوازنامه عرضه خدمات اینترنتی که بتاريخ اول اگست ۲۰۰۵ (۱۰ اسد ۱۳۸۴) به روشن صادر گردیده بطور کامل تادیه نموده است.

۲. پس از اجرا موافقتنامه های واگذاری و نمایندگی، روشن تنها منحیث نماینده قانونی مولتی نت عمل نمود و بطور مستقیم خدمات اینترنتی را عرضه نموده است.

الف) نقش روشن منحيث نماينده مولتی نت قانونی است:

به دنبال اجرای موافقتنامه های نمایندگی و واگذاری قانونی، طوریکه در بخش ۷ جوازنامه مولتی نت تصریح شده است، روشن بگونه انحصاری منحيث نماينده قانونی شرکت مولتی نت عمل نموده است. بخش ۷ جوازنامه مولتی نت حقوق و تعهدات مولتی نت را تصریح می نماید اینکه در مطابقت به موافقتنامه جوازنامه، مولتی نت می تواند فعالیت خود را از طریق نمایندگان یا قراردادیان خود راه اندازی نماید. با وجود اینکه مشروعیت استخدام روشن منحيث نماينده مولتی نت در مطابقت به بخش ۷ جوازنامه خدمات اینترنتی میباشد، اما اداره محترم مدعی گردید تا روشن فعالیت خود را منحيث فروشنده خدمات اینترنتی متوقف سازد.

به اساس ملاقات هایی که با جلالتمآب امیرزی سنگین وزیر محترم مخابرات و تکنالوژی معلوماتی داشتیم، برداشت ما اینست که وضع جرمه بعلمت این صورت گرفته که شرکت محترم مولتی نت و روشن وزارت محترم را از مقاصد طرفین برای عقد موافقتنامه نمایندگی مطلع ننموده اند. در حالیکه روشن این را اعتراف می نماید که روشن باید از روی احتیاط این عمل را انجام می داد، اما برای عقد موافقتنامه نمایندگی با روشن ضروری پنداشته نمی شد تا مولتی نت منظوری وزارت محترم مخابرات و اداره محترم تنظیم خدمات مخابراتی افغانستان را بدست می آورد. در این صورت فراهم نمودن اطلاع به وزارت محترم مخابرات راجع به موافقتنامه نمایندگی به این دلیل توجیه نمی گردد تا اداره محترم بالای روشن جرمه وضع نماید.

اجرای فعالیت منحيث نماينده خدمات اینترنتی (که بواسطه عرضه کننده خدمات اینترنتی مجوز تامین میگردد) مطابق به قانون مربوطه منع قرار داده نشده است. و نه هم این ضروری دانسته میشد تا فروشندگان خدمات اینترنتی از اداره محترم و یا مقامات دیگری زیربط دولتی بمنظور پیشبرد این فعالیت جواز بدست آورند. اداره محترم تنظیم خدمات مخابراتی کدام حکمی را مطابق قوانین نافذ کشور فراهم ننموده اند که مبین منع فروش دوباره خدمات اینترنتی باشد. بنا بر این روشن نتیجه گیری اداره محترم را مبنی بر اینکه فروش دوباره خدمات قانوناً مترادف به عرضه تخنیکي همچو خدمات پنداشته میشود رد می نماید. در حقیقت هیچگونه اساس قانونی و واقعی وجود ندارد تا از همچو نتیجه گیری حمایت نماید.

ب) روشن خدمات اینترنتی را بدون مجوز قانونی فراهم ننموده است

شرایط موافقتنامه نمایندگی و قرارداد خدمات، یکجا و بگونه انفرادی به اثبات می رساند که مولتی نت و روشن قراردادی را برای عرضه خدمات مخابراتی توسط روشن بعقد نرسانیده اند و نه این موضوع را در نظر داشته اند. گذشته از این، شواهد و مدارک به اثبات می رساند که روشن تنها منحيث نماينده مولتی نت نقش قانونی خود را ایفا نموده است و بعد از مورد اجرا قرار دادن موافقتنامه و واگذاری هیچگونه خدمات اینترنتی را فراهم ننموده است.

شرایط موافقتنامه نمایندگی اینرا کاملاً واضح میسازد که مولتی نت عرضه کننده خدمات اینترنتی میباشد و روشن تنها منحصراً نمایندگی بازاریابی، صدور و جمع آوری صورت های حساب و اجرا کننده قراردادها به نمایندگی مولتی نت فعالیت خود را مورد اجرا قرار داده است. بطور مثال، بخش ۵،۲ موافقتنامه نمایندگی تصریح می نماید اینکه روشن "موافقه و تعهد نموده تا منحصراً نمایندگی مولتی نت خدمات اینترنتی شرکت مذکور را توسعه و بفروش برساند." بخش ۵،۹ بیان میدارد قرارداد عرضه اتصال خدمات اینترنتی (قرارداد خدمات) قراردادی است که ر آن "مولتی نت بعنوان عرضه کننده خدمات اینترنتی نشان دهی شده و روشن نماینده مولتی نت". علاوه بر آن "خدمات ای اس ای" در قرارداد نمایندگی اینگونه تعریف شده "مجموع از خدمات اتصال اینترنتی که توسط مولتی نت فراهم میگردد" عرضه خدمات اینترنتی بواسطه روشن در هیچ نقطه ای از شرایط موافقتنامه نمایندگی در نظر گرفته نشده است.

بهمین نحو، شرایط قرارداد عرضه اتصال خدمات اینترنتی (قرارداد خدمات) به اثبات می رساند که مولتی نت عرضه کننده خدمات اینترنتی به مشتریان میباشد نه روشن. بطور مثال، قرارداد خدمات بشكل واضح بیان میدارد اینکه روشن "یک نماینده رسمی" مولتی نت میباشد و [قرارداد خدمات] را "به نمایندگی مولتی نت مورد اجرا قرار داده است." طرفین قرارداد خدمات بشكل واضح بیان گردیده است که عبارت از مولتی نت و مشتری میباشد. روشن در موافقتنامه خدمات، طرف قرارداد نمی باشد و طور واضح بیان گردیده که مولتی نت یگانه طرف انحصاری قرارداد کننده با مشتری میباشد. علاوه بر این فقره ۱،۱ "شرایط و ضوابط" قرارداد خدمات تصریح می نماید که "در مطابقت به این موافقتنامه شرکت مولتی نت موافقه می نماید تا خدمات اتصال اینترنتی را به مشتریان خود فراهم نماید." برعلاوه، فقره ۱،۲ بیان میدارد که "مولتی نت مسئولیت تامین و نصب وسایل را بعهده دارد،" و فقره ۱،۴ شرح میدارد که "مولتی نت یک ای پی آدرس (IP Address) رایگان را به هر مشتری خود فراهم می نماید."

روشن به اداره اترا مدارک و شواهد که نقش روشن را منحصراً نمایندگی مولتی نت ثابت می نمود فراهم نمود و همچنان روشن مدارک و شواهد متذکره را جهت مرور و بررسی کمیسیون محترم نیز ارائه میدارد: (i) اوراق تصفیه مالی تمام وجوه جمع آوری شده به نمایندگی شرکت محترم مولتی نت که در سال های ۲۰۰۶ و ۲۰۰۷ بواسطه روشن جمع آوری گردیده است، (ii) فورمه های مالیات انتفاعی شرکت محترم مولتی نت تایید پرداخت مالیات انتفاعی تمام عواید مولتی نت می باشد، (iii) فورمه های مالیات انتفاعی شرکت محترم مولتی نت تایید پرداخت مالیات انتفاعی تمام عواید خدمات اینترنتی آن شرکت محترم را می نماید که از طریق روشن تادیده شده است، (iv) نامه مفتشین مستقل روشن کی پی ام جی (KPMG) تصدیق می نماید اینکه روشن تنها منحصراً نمایندگی مولتی نت عمل نموده و وسایل که جهت تامین عرضه خدمات اینترنتی بگونه تجارتي ضروری میباشد در اختیار ندارد و (v) قرارداد اجاره وسایل اصلی مولتی نت که میان آن شرکت محترم و عرضه کننده وسایل خدمات اینترنتی عقد گردیده است، به اثبات می رساند که روشن نه مالکیت این وسایل را در دست دارد و نه این وسایل را به مولتی نت فراهم می نماید.

روشن بگونه کاملاً واضح به اثبات می رساند اینکه نقش خود را بعنوان نماینده مولتی نت مطابق به قوانین افغانستان ایفا نموده و فروش دوباره خدمات اینترنتی مترادف به عرضه تخنیکي خدمات اینترنتی نمی باشد.

۳. تصمیم اداره محترم اترا برآید براساس طرز العمل غیر معتبر دانسته شود زیرا اداره محترم نتوانسته شواهد و مدارک واقعی برای حمایت تصامیم خود را ارائه نماید.

مطابق به فقره ۳، ماده ۸ قانون تنظیم خدمات مخابرات لازم دانسته میشود تا اداره محترم دلایل کتبی را جهت اتخاذ تصمیم در دسترس روشن قرار بدهد. با وجود تقاضاهای متعدد در جریان این موضوع، اداره محترم موفق نگردید تا توضیحات مفصل درباره اتهامات وارده علیه روشن را فراهم نماید. این پروسه با ادعا اداره محترم اینکه روشن بدون مجوز قانونی خدمات اینترنتی را فراهم می نماید مورد پیگرد قرار گرفت و بدون هر نوع شفافیت و موجودیت مدارک و شواهد که بتواند این اتهامات را توجیه نماید، بالای روشن جریمه وضع گردید. در حقیقت اداره محترم موفق نگردید تا مجرمیت روشن را در این رابطه ثابت نماید. در حقیقت، شواهد و مدارک که روشن ارائه نموده کاملاً نشان دهنده رعایت قوانین نافذ کشور توسط روشن می باشد.

بیانات اداره اترا در رابطه به اتهام شان که روشن در مطابقت به قانون عمل ننموده، بدون کدام شواهد و مدارک که این اتهام را توجیه نماید نمی تواند کمیسیون محترم را بطور عادلانه متقاعد سازد طوریکه شرایط ماده ۸ قانون تنظیم خدمات مخابرات رعایت گردیده است. در صورت عدم موجودیت شواهد که نشان دهد روشن بصورت تخنیکی اقدام به عرضه خدمات اینترنتی غیر مجوز نموده است، تصمیم اداره محترم باید براساس طرز العمل غیر معتبر پنداشته شود.

۴. دخیل شدن کمیسیون محترم حل اختلافات مالی در این موضوع می تواند راه حل موثر را فراهم نماید؛

طرفین بطور موثر راه حل ممکنه این موضوع را دریافت نموده اند. روشن معتقد است یک توافق نهایی میتواند میان طرفین بوجود آید. دخیل شدن کمیسیون محترم طرفین را آماده می نماید تا مزیت تصمیم اداره محترم را مورد بحث قرار داده و راه حل را میان شان تسهیل نمایند، در نتیجه برای رفع مشکلات ضرورت دانسته میشود کمیسیون محترم در رابطه به این موضوع تصمیم اتخاذ نمایند.

نتیجه گیری

تصمیم شماره ۸۶۲/۵۰۶ مورخ ۱۳۸۶/۳/۱۲ اداره محترم بی اعتبار دانسته شود زیرا اساس مشهود و قابل اعتبار وجود ندارد تا از این اتهامات پشتیبانی نماید و بنا بر این نمی تواند شرایط شکلی ماده ۸ قانون تنظیم خدمات مخابرات را تکمیل نماید. برعلاوه، روشن مدارک و شواهد واقعی را که به اداره محترم اترا فراهم نموده به اثبات می رساند که (i) روشن تمام تعهدات حقوقی خود را در جریان مدت که جوازنامه خدمات اینترنتی را در دست داشته ایفا نموده؛ (ii) بعد از واگذاری جوازنامه خدمات اینترنتی تنها منحیث نماینده قانونی مولتی نت عمل نموده؛ (iii) و هیچگاهی بدون دریافت مجوز از جانب مقامات محترم دولتی یا جوازنامه بطور مستقیم خدمات اینترنتی را فراهم ننموده است.

مطابق به صلاحیت استینافی که در مواد فصل ۳، ماده ۱۰، فقره ۳ قانون تنظیم خدمات مخابرات افغانستان تصریح گردیده، کمیسیون محترم حل منازعات مالی باید دریابد که روشن کاملاً در مطابقت به قوانین و مقررات نافذ در رابطه به

این موضوع عمل نموده و در حقیقت تصمیم شماره ۸۶۲/۵۰۶ مورخ ۱۳۸۶/۳/۱۲ اداره محترم و از لحاظ قانون و پروسس تا زمان اتخاذ تصمیم کمیسیون محترم حل منازعات مالی در مورد استیناف خواهی، روشن چنین تصور می نماید که اداره محترم و سایر ادارات دولتی از اتخاذ هرگونه تصمیم برخلاف روشن در رابطه به این موضوع منع قرار داده میشوند. در صورتیکه این گمان نادرست پنداشته میشود، روشن از کمیسیون محترم احتراماً تقاضا بعمل می آورد تا حکم موقتی صادر نموده، اداره محترم اتر و سایر ادارات دولتی ذیربط را از اتخاذ همچو اقدام منع قرار دهند."

قبل از پرداختن به اصل موضوع، مطلب قابل تذکر اینکه: شرکت مخابراتی روشن در آغازین روزهای تأسیس کمیسیون به این اداره مراجعه و درخواستی شماره ۲۰۶۰ مؤرخ ۱۳۸۸/۸/۲۶ خویش را تقدیم نموده بود. چون کمیسیون بنا بر معاذیر اداری و عدم تکمیل طرزالعمل کاری و تکمیل نبودن نصاب و برخی معاذیر دیگر بررسی قضیه را با مشوره جوانب ذیربط به زمان مناسب آن ملتوی نمود.

اولین جلسه تاریخی ۱۳۸۸/۹/۳

این جلسه با حضورداشت نمایندگان محترم اتر و شرکت مخابراتی روشن دائر گردید و در این جلسه از تاریخ مراجعه شرکت روشن به کمیسیون تذکر بعمل آمد و علت تأخیر در بررسی موضوع بیان گردید و در ارتباط به موضوع با تفصیلات لازم بحث بعمل آمد و تصمیم بر آن شد تا در پهلوی اینکه طرفین قضیه از تلاش برای رسیدن به مصالحه باز نایستند، دلائل و شواهد و اسناد لازم و کافی را قبل از تدویر جلسات بعدی به کمیسیون فراهم آورند که اولین جلسه با اتفاق به بررسی قضیه در جلسات بعدی بادر نظر داشت تلاش در جهت مصالحه پایان یافت.

دومین جلسه: ۱۳۸۹/۲/۱۵:

در این جلسه ابتداءً از نماینده شرکت روشن دعوت بعمل آمد تا ادعانامه خود را جهراً قرائت نماید بعد از استماع ادعانامه روشن نماینده اداره محترم اتر به دفاع از تصمیم اداره مربوطه اش پرداخته چنین توضیحات داد:

"به کمیسیون محترم حل منازعات مالی!

موضوع: دلایل رد ادعای مورخ ۱۳۸۸/۰۳/۳۰ شرکت مخابراتی روشن در مورد وضع جریمه

اداره اتر مبنی بر عرضه غیر قانونی خدمات انترنتی

قبل از همه باید خاطر نشان گردد که ریاست امورات حقوقی و جواز اداره تنظیم خدمات مخابراتی با راجع نمودن موضوع وضع جریمه نقدی مبلغ پنجاه میلیون افغانی مؤرخ ۱۳۸۶/۳/۱۲ از طرف اداره اتر

بالای شرکت روشن بنا بر تخلف از احکام قانون تنظیم خدمات مخابراتی به کمیسیون محترم حل منازعات مالی بنا بر دلایل زیرین موافق نمیباشد.

۱- با وجود اینکه قبلاً ذریعه نامه شماره ۱۴۳۲/۲۵۹۰ مؤرخ ۱۳۸۷/۱۲/۱۵ به شرکت محترم روشن از ایجاد کمیسیون حل منازعات مالی اطمینان داده شده است با آنهم آن شرکت احکام ماده (۱۰) قانون تنظیم خدمات مخابراتی را نقض نموده و موضوع جریمه ۵۰ میلیون افغانی را به موقع معین آن به کمیسیون حل منازعات مالی محول ننموده است. محول نمودن موضوع جریمه مورد بحث به کمیسیون محترم حل منازعات مالی بعد از سپری شدن (۳۰) روز از تاریخ وضع جریمه در مغایرت به احکام فقره (۴) ماده (۱۰) قانون تنظیم خدمات مخابراتی میباشد.

۲- برویت اسناد دست داشته این اداره شرکت محترم روشن طی درخواستی مؤرخ ۱۳۸۸/۲/۱ عدم قناعت خویش را به ارتباط وضع جریمه نقدی مبلغ پنجاه هزار دالر امریکایی توسط اداره اترا بنا بر پائین بودن کیفیت خدمات مخابراتی به کمیسیون محترم حل منازعات مالی اظهار نموده است که در آن از سایر جریمه های وضع شده بالای آن شرکت تذکری به عمل نیامده است. عدم تذکر جریمه مبلغ ۵۰ میلیون افغانی بیانگر آنست که شرکت مذکور به جز این جریمه به وضع سایر جریمه ها قناعت نداشته است.

بادر نظر داشت دلایل فوق راجع نمودن موضوع جریمه وضع شده پنجاه میلیون افغانی بعد از سپری شدن زمان قانونی به کمیسیون حل منازعات مالی در مغایرت با احکام قانون میباشد، ازینرو کمیسیون محترم منازعات مالی تقاضا میگردد تا مطابق احکام جزء (۴) ماده ۱۰ قانون تنظیم خدمات مخابراتی و شرایط طرز العمل این قضیه را رد نماید.

در پهلوی موارد ذکر شده اداره تنظیم خدمات مخابراتی افغانستان میخواهد یکسلسله معلومات و دلایل را مبنی بر رد ادعاهای مورخ ۱۳۸۸/۷/۲۶ شرکت مخابراتی روشن در رابطه به موضوع جریمه بخاطر عرضه خدمات اینترنت بطور غیرقانونی توسط شرکت روشن به کمیسیون محترم حل منازعات مالی توضیح نماید.

الف - معلومات مقدماتی:

۱- شرکت مخابراتی روشن بتاریخ ۱۳۸۴/۵/۱ ریاست بورد مقرراتی (TRB) وقت وزارت مخابرات جواز جداگانه عرضه خدمات اینترنت به دست آورده بود، که مطابق به آن شرکت مخابراتی روشن میتوانست در قلمرو افغانستان خدمات اینترنتی را عرضه نماید.

۲- شرکت مخابراتی روشن جواز عرضه خدمات اینترنت (ISP) را به تاریخ ۱۳۸۴/۸/۹ (تقریباً بعد از سپری شدن سه ماه از تاریخ صدور جواز) طی یک موافقتنامه سه جانبه (ریاست بورد مقرراتی وزارت مخابرات، شرکت مولتی نت، و شرکت روشن) به دلایل اینکه خودش از عرضه خدمات اینترنت منصرف میگردد و جواز را به یک شرکت دیگر واگذار میشود، عمل متذکره نشان دهنده یک پلان ترتیب شده توسط شرکت روشن است به این دلیل که یک شرکت بزرگ مانند روشن چرا به یک تثبیت عمده که عبارت از عرضه خدمات اینترنتی میباشد دست میزند و بعد از سه ماه راه خویش را تغییر و از آن منصرف میگردد.

بورد مقرراتی وقت اصل جواز انترنیت را بنا بر استرداد آن مبنی بر انصراف از عرضه خدمات انترنیت توسط شرکت روشن دوباره از شرکت روشن اخذ نموده و بعوض آن جواز جدید را بنام شرکت مولتی نیت توزیع نمود.

۳- بعد از واگذاری جواز تیم نظارتی اداره تنظیم خدمات مخابراتی حین تفتیش فعالیت های شرکت ها اسناد و شواهد به دست آورد که ثابت مینماید شرکت مخابراتی روشن با وجود نداشتن مجوز قانونی دوباره به ایجاد شبکه انترنت، عرضه خدمات انترنت، مارکیتنگ و جمع آوری عواید خدمات اینترنت مبادرت می ورزد.

۴- اداره تنظیم خدمات مخابراتی به اساس شواهد و اسناد موثق و کافی که نشان دهنده عرضه غیرقانونی خدمات اینترنتی توسط شرکت روشن است بتاریخ ۱۳۸۶/۳/۱۰ مطابق به احکام ماده (۵۸) قانون تنظیم خدمات مخابراتی شرکت مخابراتی روشن را به پرداخت ۵۰,۰۰۰,۰۰۰ افغانی جریمه نقدی مکلف نمود.

ب: دلایل و شواهد که اداره تنظیم خدماتی در دست دارد و نشان دهنده عرضه خدمات اینترنتی توسط شرکت روشن میباشد:

۱. اداره تنظیم خدمات مخابراتی شواهد و اسناد به دست آورد که شرکت مخابراتی روشن همواره به متقاضیان خدمات انترنیت عرضه مینماید. (کوئیشن یا نرخ نامه که توسط شرکت روشن به متقاضیان توزیع گردیده است ضمیمه است).

۲. کمپنی روشن قبل از اینکه جواز عرضه خدمات انترنتی را از بورد مقرراتی وقت بدست آورد به تاریخ ۲۰۰۴/۶/۲۳ یکتعداد وسایل انترنتی را توريد نموده است که عبارت اند از: power supply unit, Antenna mounting, Internet Access Server و متعاقباً وسایل دیگر بنام The set of the radio Ethernet equipment, foundation را نیز وارد کشور و بعداً شرکت مخابراتی روشن به تاریخ ۱۰ اسنبله ۱۳۸۳ مطابق اول سپتمبر سال ۲۰۰۴ با شرکت الکترال قرارداد عرضه خدمات اینترنت را عقد نموده است که کاپی آن ضم این دفاعه تقدیم است، در حالیکه شرکت مخابراتی روشن جواز عرضه خدمات انترنیت را به تاریخ ۱۰ اسد سال ۱۳۸۴ مطابق اول اگست سال ۲۰۰۵ به دست آورده است. بناءً واضح است که شرکت روشن خدمات انترنتی را قبل از اخذ مجوز قانونی نیز عرضه نموده است.

۳. شرکت روشن غرض تامین شرایط مناسب برای عرضه هرچه بهتر خدمات انترنتی طی مکتوب نمبر ۰۴۱۶ مورخ ۱۳۸۶/۲/۳۱ بصورت کتبی تقاضای استفاده از تکنالوژی WiMAX را نموده است. اجازه استفاده از تکنالوژی وایمکس به عرضه کنندگان خدمات انترنت داده میشود زیرا این تکنالوژی جهت دسترسی به خدمات انترنت قابل استفاده میباشد.

۴. شرکت مخابراتی روشن تصرف وسایل و تجهیزات که از آن خدمات ISP عرضه میگردد را زابتدا الی بعد از انصراف از عرضه این خدمات و استرداد جواز به اداره اترا در دست و کنترل خود داشته است، دارای مشتریان یا کلاینت ها بوده، مسایل مالی، خدمات تخنیکی و مارکیتنگ را به هدف انتفاع

بشکل تجارتي به پيش برده است اين يك دليل قانع کننده مي باشد كه شركت روشن خدمات ISP را به شكل آگاهانه عرضه نموده است.

ج: رد ادعاهای مورخ ۱۳۸۸/۷/۲۴ شركت مخابراتی روشن كه به كميسيون محترم حل منازعات مالی تقديم گرديده است:

اداره تنظيم خدمات مخابراتی ادعاهای شركت مخابراتی روشن را بطور ذيل بالترتيب رد می نمايد:

۱. شركت مخابراتی روشن جواز عرضه خدمات انترنيت را به تاريخ ۱۰ اسد سال ۱۳۸۴ از بورد مقرراتی وقت به دست آورده است ولی اسناد و شواهد حاکی از آن است كه شركت روشن قبل از آن نيز خدمات انترنيت را بطور غيرقانونی عرضه نموده است.

۲. شركت مخابراتی روشن جواز عرضه خدمات انترنيت (ISP) خويش را به تاريخ ۱۳۸۴/۸/۹ (تقريباً بعد از سپري شدن سه ماه از تاريخ صدور جواز) طی يك موافقتنامه سه جانبه (رياست بورد مقرراتی وزارت مخابرات، شركت مولتی نيت، و شركت روشن)، كه از طرف شركت روشن ترتيب گرديده است به دليل اينكه جواز را به شركت مولتی نيت واگذار ميگردد به اداره اترا تسليم داده است و شركت مولتی نيت جواز جديد را متکی به اصول و مقررات نافذه اداره اترا جديداً از اداره اترا به دست آورده است.

۳. در ماده (۳) كه تحت عنوان (روند و تاريخچه) در ادعای شماره (۲۰۶۰) مورخ ۱۳۸۸/۷/۲۶ شركت روشن ذكر گرديده است از موافقتنامه ريسيلر كه بين شركت مخابراتی روشن و ملتی نيت به موافقه بورد مقرراتی وقت وزارت مخابرات عقد شده است ياد آوری گرديده است، بايد خاطر نشان گردد كه موافقتنامه مذکور در اداره و بورد مقرراتی ثبت و راجستر نبوده و نه هم كدام موافقه در مورد صورت گرفته است، اگر چنين اسناد نزد شركت مخابراتی روشن موجود باشد لطيف نموده در دسترس اين اداره قرار دهند، در غير آن اين نوع موافقتنامه فاقد اعتبار مي باشد موافقتنامه متذکره به دلايل ذيل جعل و تزوير بوده و بعد از وضع جريمه توسط اداره اترا عليه شركت روشن ساخته شده است:

هرگاه كدام توافق در مورد واگذاری جواز انترنيت با شركت مولتی نيت صورت گرفته باشد در اين موضوع اداره موافقه ننموده و در عوض اداره اترا برويت درخواست شركت مولتی نيت جواز مستقل را با شرايط و حدود مشابه با ساير شرکتهای انترنيتی به اين شركت به عنوان يك شركت مستقل صادر نموده است.

• جواز عرضه خدمات انترنيتی را كمپنی ملتی نيت بتاريخ ۲۰۰۵/۱۱/۱۹ از اداره اترا بدست آورده است در حاليكه قرارداد فيما بين شركت های روشن و ملتی نيت كه بالآخر آن بايد روشن منحيث ريسيلر خدمات انترنيتی را عرضه نمايد بتاريخ ۲۰۰۵/۱۰/۳۱ صورت گرفته است. به اين مفهوم كه قرارداد ريسيلر ۱۹ يوم قبل از صدور جواز به كمپنی ملتی نيت به امضاء رسيده است و اين خود دلالت به بطلان، بی اعتباری و جعل و موافقتنامه مذکور می نمايد شركت كه جواز عرضه خدمات انترنيت در دست نداشته باشد چگونه ميتواند با شركت ديگر منحيث ريسيلر خويش عقد قرارداد نمايد.

• متفاوت بودن تاریخ امضای طرفین قرارداد. چنانچه شرکت روشن قرارداد را بتاريخ ۲۰۰۵/۶/۱ و شرکت ملت نیت بتاريخ ۲۰۰۵/۶/۳۱ امضاء نموده است که این عمل نیز دلیل بر بطلان سند مذکور است.

• چگونگی روابط، محتوای قرارداد فیما بین دو کمپنی و اجراءات انجام یافته را نمیتوان به مثابه اجراءات از طریق دو کمپنی جداگانه قبول کرد. چنانچه محافظین ملکیت که تاسیسات در آن نصب بوده و از آن جهت عرضه خدمات اینترنتی استفاده میگردد مربوط به شرکت روشن بوده به همین ترتیب قرارداد با مشتریان، جمع آوری عواید، بازاریابی و ترتیب صورت حساب مشترکین اینترنت از طریق روشن انجام گردیده است. بناءً شرکت مخابراتی روشن عملاً بطور تخیلی و غیرقانونی خدمات اینترنت را عرضه نموده است و ملتی نیت یا شخص دیگر در آن هیچ نقش ایفاء ننموده است.

• سوال مطرح میگردد کمپنی روشن روی کدام دلایل امتیاز جواز عرضه خدمات اینترنتی دست داشته اش را که به آن اشد نیاز دارد به کمپنی دیگری واگذار می نماید که متعاقباً در برابر کمیشن ناچیز منحیث ریسیرل همان کمپنی خدمات اینترنتی را به مشتریان عرضه نماید. از لحاظ منطقی این عمل روشن برای اداره تنظیم خدمات مخابراتی منحیث یک تنظیم کننده سکتور مخابرات قابل قبول نمیباشد و این ادعای روشن جداً رد میگردد.

• روشن اقرار نموده است که وسایل و تجهیزات که روشن از آن به مردم خدمات غیرقانونی اینترنتی را عرضه مینماید از کمپنی دیگری بنام کریمات به اجاره گرفته شده است درحالیکه شرکت کریمات از اداره تنظیم خدمات مخابراتی جواز فعالیت و اجازه قانونی به دست نداشته که وسایل مخابراتی را به افغانستان وارد نماید عمل غیرقانونی توريد وسایل مذکور توسط روشن سازماندهی گردیده است بناءً شرکت روشن مرتکب یک تخلف جدی دیگر از قوانین که عبارت از وارد نمودن غیرقانونی وسایل و تجهیزات اینترنتی شرکت کریمات که در افغانستان و نزد اداره اترا هیچگونه حیثیت قانونی نداشته، نیز گردیده است. هرگاه شرکت روشن وسایل و تجهیزات شرکت کریمات را داخل افغانستان نه نموده باشد چرا در موقع تشریح وسایل شرکت مذکور کدام استعلام و یا مکتوب عنوانی اداره اترا غرض تشریح وسایل و تجهیزات مخابراتی و یا اینترنتی در مطابقت به قانون در آن زمان مواصلت ننموده است که این عمل نیز بیاتر یک تخلف دیگر از احکام قانون مخابرات و مقررہ بیسیم توسط شرکت روشن میباشد. شرکت روشن به جواب استعلام مؤرخ ۱۳۸۶/۵/۲۳ ریاست حقوق و جواز در مورد وسایل و تجهیزات کمپنی مولتی نیت که مربوط کدام شرکت میباشد چنین معلومات ارائه نموده است: شرکت روشن و شرکت کریمات جهت عرضه خدمات اینترنتی سیستم ISP را برای شرکت روشن تأمین میکرد. بناءً این اظهارات گواه این ادعا است که وسایل و تجهیزات از ملکیت شرکت کریمات بوده و شرکت کریمات در افغانستان کدام مجوز قانونی برای فعالیت در دست نداشته و به شکل غیرقانونی توسط شرکت روشن وارد مارکیت گردیده است، و ساخته کاری های فریب آمیز روشن است که عدم شفافیت فعالیت شان را واضح می نماید.

• هرگاه شرکت روشن مالک کمپنی ملت نیت نباشد و بحیث ریسیرل عمل نموده باشد باید از تاریخ انجام خدمات اینترنتی منحیث ریسیرل تمام عواید حصول شده از عرضه خدمات اینترنتی را از طریق یکی از تزویر میباشد و اسناد و معلومات غلط و فریب دهنده به اداره اترا تقدیم گردیده است.

۴. شرکت مخابراتی روشن بدون کدام دلیل موجه از تحویلی جریمه وضع شده قانونی اداره اترامتناع نموده است که این عمل نیز نشان دهنده تخلف و عدم احترام به قوانین نافذ افغانستان از طرف شرکت مخابراتی روشن میباشد.

۵. در مورد بند ۵ ادعای متذکره باید خاطر نشان سازیم که اداره تنظیم خدمات مخابراتی طبق قانون مکلفیت ندارد تا شواهد را به شخص متخلف ارائه نماید بلکه طبق ماده هشتم قانون تنظیم خدمات مخابراتی اداره اترامکلف است تا در پروسه تصمیم گیری شواهد و مدارک اثباتیه، حقایق عینی و واقعیت ها را در نظر گرفته و تصمیم خویش را اتخاذ نماید. اداره تنظیم خدمات مخابراتی بادر نظر داشت حقایق عینی و شواهد که در دسترس داشته است پیرامون این موضوع تصمیم اتخاذ نموده است که فوقاً نیز از دلایل دست داشته تذکر بعمل آمده است و این چنین تقاضا شرکت روشن قبلاً نیز از طرف FDRC رد گردیده است.

۶. طوریکه در مقدمه نیز ذکر بعمل آمده است استیناف خواهی شرکت مخابراتی روشن با فقره (۴) ماده دهم قانون تنظیم خدمات مخابراتی در تضاد بوده و از کمیسیون محترم منازعات مالی تقاضا میگردد تا تقاضا شرکت مخابراتی روشن به استیناف خواهی را رد نماید.

۷. شواهد و مداریکه که شرکت روشن جهت برائت خویش به آن کمیسیون محترم تقدیم نموده است ذیلاً بالترتیب رد میگردد.

• موافقتنامه بین شرکت مخابراتی روشن و شرکت مولتی نیت در اداره تنظیم خدمات مخابراتی ثبت نبوده و اداره تنظیم خدمات مخابراتی رسماً هیچگونه اطلاع در مورد به دست نه آورده است در حالیکه شرکت های مخابراتی مکلف است تا موافقتنامه های خویش را در اداره تنظیم خدمات مخابراتی ثبت نماید و شرکت های مخابراتی همواره این اجراءات را عملی نموده است. بناءً موافقتنامه بعد از کشف تخلف شرکت مخابراتی روشن ترتیب گردیده است و سند متذکره به نزد اداره تنظیم خدمات مخابراتی کدام اعتبار حقوقی ندارد و ادعای شرکت مخابراتی روشن در مورد داشتن این چنین سند رد میگردد.

طوری که در ماده (۲) دلایل رد ادعای شرکت روشن نگاشته شده است که اداره اتراجواز انترنیتی شرکت روشن را رسماً از شرکت مذکور بدست آورد و به عوض آن جواز علیحده مطابق به اصول صدور جواز انترنیت، به شرکت مولتی نیت نیز جواز عرضه خدمات انترنیت را با شرایط و حدود معین مانند سایر دارندگان جواز صادر نموده است.

• اداره تنظیم خدمات مخابراتی در مورد روابط شرکت روشن و مولتی نیت یکسلسله تحقیقات به راه انداخت که در نتیجه واضح گردید که شرکت مولتی نیت بطور فزیک وجود نداشته تمام امور تخنیک، مالی و مارکیتنگ در دست روشن بوده و اقرار نموده است که مولتی نیت وسایل را از کریمات ه اجاره گرفته است. شرکت روشن با وجود اینکه دلایل واضح در مورد اینکه خدمات از طرف روشن عرضه گردیده است انکار نموده است و اسناد جعلی ریسیر را به کمیسیون محترم حل منازعات مالی پیشکش نموده است.

• ادعای تصفیه حسابات مولتی نیت توسط روشن خود دار بر عدم موجودیت شرکت انترنیتی ملتی نیت میباشد و نام شرکت ملتی نیت جهت فریب کاری استعمال شده است.

• اسناد انتقال وجوه از طرف شرکت مخابراتی روشن به شرکت انترنیتی مولتی نیت در وقت مطالبه این اداره از طرف شرکت ملتی نت تهیه نگردید و همچنان موجودیت چنین اسناد دلیل به برانت شرکت مخابراتی روشن در عرضه خدمات انترنیت بدون مجوز شده نمیتواند.

• براساس معلومات بدست آمده از وزارت مالیه مالیات انتفاعی شرکت انترنیتی مولتی نیت توسط روشن پرداخت گردیده که این خود دال بر این است که اصلاً ملتی نیت بحیث یک شرکت وجود ندارد تا امور مربوط را تنظیم و کنترل نماید.

• شرکت KPMG یک آئی‌تور بوده که برویت اسناد تهیه شده از طرف شرکت مخابراتی روشن قضاوت مینماید، تنها به انتقال پول به یک حساب بانکی و توافقنامه که در اداره مربوط ثبت نگردیده باشد و از اعتبار حقوقی برخوردار نباشد قضاوت نمودن اشتباه KPMG میباشد و اداره تنظیم خدمات مخابراتی به روابط بین روشن و KPMG نیز مشکوک میباشد بنا بر معلومات روشن وسایلی که هم اکنون جهت عرضه خدمات انترنیت استفاده میگردد مربوط یک شرکت بنام کریمات میباشد در جریان فعالیت خویش در افغانستان هیچ نوع جواز فعالیت در دست نداشته و وسایل شرکت مذکور نیز توسط شرکت روشن ارد افغانستان شده و مطابق دلائل ماده (۳) این دفاعیه هیچ گونه تقاضای از جانب گمرک در مورد تشریح وسایل شرکت مذکور از این اداره صورت نگرفته است. این خود گواه آن است که وسایل آن توسط شرکت روشن داخل افغانستان شده است.

• ملکیت وسایل و تجهیزات شبکه که از آن خدمات به مردم عامه تهیه میگردد یک اصل در جواز های مخابراتی میباشد اینکه شرکت مخابراتی روشن بدون اینکه ملکیت وسایل و تجهیزات ISP داشته باشد به مردم عامه خدمات انترنیت را عرضه نموده و این یک تخلف بزرگ دیگر از طرف شرکت مخابراتی روشن از احکام قانون و شرایط مندرج در جواز میباشد که در ماده (۳) این دفاعیه از آن تذکر داده شده است.

• ادعاهای ضد و نقیض شرکت روشن در مورد ملکیت وسایل، عرضه خدمات بنام ریسر و تورید این وسایل توسط خود شرکت روشن و عرضه خدمات، مارکیتنگ و جمع آوری عوائد و نظایر بر آن خود ثبوت دیگر بر فعالیت غیرمجاز و غیر شفاف در ساحه عرضه خدمات انترنیت می باشد.

۸. اداره تنظیم خدمات مخابراتی قبل از ارائه اسناد مطابق به احکام قانون تنظیم خدمات مخابراتی با در نظر داشت واقعیت های عینی و موجودیت اسناد و مدارک مستند تصمیم اتخاذ نموده است، و بعد از یکسلسله تحقیقات مجدد بار دوم نیز در مورد تصمیم اتخاذ و در قسمت صدور تصمیم اولی خویش تاکید و آنرا تأیید نموده است.

لذا اداره تنظیم خدمات مخابراتی از کمیسیون حل منازعات مالی متوقع است تا در زمینه یک تصمیم قانونی و منطقی را اتخاذ نمایند.

در نتیجه اداره تنظیم خدمات مخابراتی ادعا مینماید که:

شرکت مخابراتی روشن خدمات انترنیتی را بدون جواز عرضه نموده است

شرکت مخابراتی روشن قبل از اخذ جواز ISP خدمات انترنیتی را عرضه مینمود، شرکت مخابراتی روشن به تاریخ ۱۰ سنبله سال ۱۳۸۳ مطابق اول سپتمبر سال ۲۰۰۴ به شرکت الکتل قرارداد عرضه

خدمات اینترنت عقد نموده است که کاپی آن ضم این دفاعه تقدیم است، در حالیکه شرکت مخابراتی روشن جواز عرضه خدمات اینترنت را تاریخ ۱۰ اسد سال ۱۳۸۴ مطابق اول اگست سال ۲۰۰۵ به دست آورده است.

اداره تنظیم خدمات مخابراتی اسناد به دست آورده است که شرکت مخابراتی روشن در سال ۱۳۸۶ به متقاضیان خدمات اینترنت نرخ نامه یا کوئیشن توزیع نموده است و این پروسه با وجود وضع جریمه جریان داشته است. کاپی کوئیشن ضم این دفاعیه تقدیم است.

این ادعای شرکت مخابراتی روشن که منحصراً ریسر شرکت مولتی نیت عمل نموده است رد میگردد

شرکت مخابراتی روشن و ملتی نیت کدام اسناد معتبر که نشان دهنده عمل شرکت روشن منحصراً ریسر ملتی نیت باشد در اداره تنظیم خدمات مخابراتی ثبت ننموده است.

شرکت مخابراتی روشن عرضه کننده تخنیک خدمات میباشد و شرکت ملتی نیت هیچ نوع تصرف، کنترول و نقش عملیات عرضه خدمات اینترنت را ندارد.

تصمیم اداره تنظیم خدمات مخابراتی یک تصمیم قانونی است

مطابق احکام ماده (۸) قانون تنظیم خدمات مخابراتی اداره تنظیم خدمات مخابراتی مکلف است تا در پروسه تصمیم گیری دلایل کتبی و حقایق عینی را در نظر داشته باشد مطابق به احکام این ماده دلایل فوق الذکر که نشانه عرضه خدمات بدون مجوز توسط شرکت روشن بوده در حین تصمیم گیری موجود بود، بناءً تصمیم اداره طبق احکام قانون صورت گرفته است.

طبق احکام جزء (۳۰) فقره (۱) ماده هشتم قانون تنظیم خدمات وضع جریمه علیه متخلفین شرایط مندرج جوازها یا جوازنامه ها و یا سایر اشخاصیکه از احکام این قانون تخلف میورزند از صلاحیت های اداره تنظیم خدمات مخابراتی میباشد.

همچنان تصمیم اداره طبق احکام ماده هشتم قانون تنظیم خدمات مخابراتی مراحل ضروری پروسه تصمیم گیری را رعایت نموده است که عبارت اند از:

- موضوع طبق مواد جزء (۳۰) فقره (۱) ماده هشتم قانون تنظیم خدمات مخابراتی در حیطه صلاحیت اداره اتر میباشد.

- تخلف شرکت روشن به دلایل و اسناد قناعت کننده ثابت گردیده است.

- مقدار جریمه در مطابقت با حدود که قانون پیش بینی نموده، میباشد...."

بعد از استماع دفع دعوی مدعی علیه سؤالاتی از طرفین به عمل آمد و پاسخ لازم به هر سؤال ارائه

شد، و تصمیم نهایی به جلسه بعدی موکول گردید.

مروری بر تاریخچه موضوع:

برویت اوراق و اسناد موجود در دوسیه نسبتی قضیه، شرکت مخابراتی روشن بتاريخ اول اسد سال ۱۳۸۴ از ریاست بورد مقرراتی وقت (TRB) وزارت مخابرات جواز عرضه خدمات اینترنتی به دست می آورد و بتأسی از جواز متذکره به خدمات اینترنتی می پردازد. بعداً بتاريخ ۱۹ عقرب سال ۱۳۸۴ تقریباً سه ماه بعد، جواز خدمات اینترنتی خویش را طی یک موافقتنامه سه جانبه: (ریاست بورد مقرراتی وقت وزارت مخابرات، شرکت مولتی نیت و شرکت روشن) به شرکت مولتی نیت واگذار میشود ولی همزمان باواگذاری جواز به شرکت مولتی نیت، شرکت مخابراتی روشن طی یک قرارداد کتبی نمایندگی شرکت مولتی نیت را به عهده گرفته و در مورد بازاریابی، صدور و جمع آوری صورت های حساب و اجرای قراردادها برای شرکت مولتی نیت به فعالیت می پردازد. پس از مدت زمانی، اداره محترم بالاً اثر تفتیش تیم نظارتی خویش (بنا بر گفته این اداره) چون در می یابد که شرکت مخابراتی روشن با وصف انتقال قانونی جواز خویش به شرکت مولتی نیت، بدون مجوز قانونی به ایجاد شبکه اینترنت، عرضه خدمات اینترنتی، مارکیتنگ و جمع آوری عواید مربوط به این ساحه مبادرت می ورزد بناءً شرکت مخابراتی روشن را به مبلغ پنجاه میلیون افغانی معادل یک میلیون دالر امریکایی جریمه می نماید.

شرکت مخابراتی روشن به این جریمه اعتراض نموده و به جستجوی طریق حل این مشکل بر می آید و خواستار تجدید نظر اداره محترم اتر بر این موضوع می گردد اما استغاثه شرکت روشن ره به جایی نمی برد و اداره محترم اتر دلائل و اسناد دست داشته شرکت روشن را جعل و تزویر پنداشته تصمیم قبلی خویش را تأیید و بر تطبیق آن اصرار می ورزد.

در نخستین روزهای تأسیس کمیسیون حل منازعات مالی، شرکت روشن از این امر آگاه و علی الفور به این اداره مراجعه و طی درخواستی کتبی شماره ۲۰۶۰ مؤرخ ۱۳۸۸/۷/۲۶ خواستار بررسی موضوع و تصمیم کمیسیون در این مورد می گردد.

کمیسیون پس از مطالعه اوراق و آگاهی از جریان ما وقع، و پس از درک نظر مثبت و توافق مقام محترم وزارت مخابرات بر تقدیم این قضیه غرض بررسی به یک مرجع مسؤول و قانونی، کمیسیون حل

منازعات مالی بررسی این موضوع آمادگی نشان داد و چون این اداره در آغازین روزهای تأسیس خویش بود و تا هنوز در مراحل برداشتن گام های نخستین در انجام تکمیل و حل مسائل و وسائل مبرم اولیه اداری بود لابد فاصله بین قیام تا قوام اداره زمانی را احتوا می کرد که کمیسیون پس از انقضای زمان موعود نخستین جلسه را به ارتباط قضیه فوق الذکر تدویر و آن را برای بررسی و تصمیم نهایی ثبت نمود که جریانات هر دو جلسه را فوقاً شرح نمودیم.

انکشافات بعدی پس از ثبت قضیه غرض بررسی و تصمیم:

در اولین جلسه که طور مقدماتی تدویر یافت، کمیسیون طبق حکم ماده یکصد و ششم قانون د افغانستان بانک و ماده چهلم قانون اصول محاکمات تجارتی طرفین را تشویق به مصالحه نموده و آنها را مکلف نمود تا در جلسات بعدی با دلائل و شواهد لازم و کافی برای اثبات ادعای خویش حضور بهم رسانند.

بعداً پروسه بررسی که باید به أسرع وقت نقطه پایانی به آن گذاشته می شد دستخوش التواء گردید که بارزترین انگیزه آن عدم دسترسی مرجع واضح جریمه به مواد قانون که بر رول مصالحتی کمیسیون در جریان بررسی قضایای وارده تأکید می ورزد و یا هم حصول انتباه وارونه از تأویل اصطلاحات قانونی و یا هم طبق مفاد مکتوب وارده^۱ از اداره محترم اتر، تلقی آنها از کمیسیون صرفاً به حیث یک اداره دولتی محض همچون سائر ارگان های اداری و انگیزه های از این قبیل بوده که در ارتباط به موضوع مصالحه و یا هم تصمیم بر عدم مصالحه، از تفاهم با جانب مدعی تعلل و یا اجتناب ورزید در حالی که مقام محترم وزارت مخابرات بر بررسی عادلانه موضوع در روشنی قانون تأکید می ورزید تا بالاخره به آگاهی طرفین رسانیده شد تا برای نهایی ساختن موضوع در جلسه بعدی (دومی) حضور بهم رسانند.

در جلسه دومی مؤرخ ۱۵ ثور ۱۳۸۹ علل و انگیزه های به تأخیر افتادن و یا التوای موضوع، بررسی و زوایای مبهم به ارتباط اینکه قضیه تحت مرور زمان قرار نگرفته و همچنان رول مصالحتی کمیسیون در حل قضایا، به استناد مواد قانون تشریح و توضیح و تصریح گردید که درسطور بعدی می خوانید، و نیز این

^۱ - مکتوب شماره ۲۲۹/۴۰۷ مؤرخ ۱۳۸۹/۱/۱۲ ورق ۵۳ دوسیه

موضوع مشخصاً به استحضاریت طرفین و علی الخصوص طرف مدعی علیه رسانیده شد که هرگاه اداره محترم اتررا بر بررسی این قضیه توسط کمیسیون اعتراض قانونی داشت بایستی قبل از این که قضیه رسماً ثبت گردد و یا مطابق ماده ۱۱۹ اصول محاکمات تجارتی آنرا در جلسه اولی مطرح می کرد در حالی که هم جانب اتررا و هم مقام محترم وزارت به بررسی این موضوع موکداً اصرار داشتند که بعداً موضع گیری های اداره محترم اتررا در حالیکه با تمایلات و توافقات شفاهی آنها (بررسی قضیه از جانب کمیسیون و آمادگی برای مصالحه) در اصطکاک بود برای مدتی مفهوم نبود که بالاخره کمیسیون بر آن شد تا تصمیم بگیرد طومار این معضله را در نوردد.

حالا قبل از پرداختن به اصل موضوع دو اعتراض اداره محترم اتررا؛ در رابطه به غیرقانونی بودن بررسی قضیه از طرف کمیسیون حل منازعات مالی، به دلیل قرار گرفتن آن تحت قید مرور زمان و رول مصالحتی کمیسیون را به بررسی می گیریم:

۱- رد ادعاهای اداره محترم اتررا در مورد قرار گرفتن قضیه تحت قید مرور زمان

اداره محترم اتررا طرفدار بررسی قضیه وضع جرمه مبلغ ۵۰۰۰۰۰۰۰۰ افغانی علیه شرکت مخابراتی روشن به دلیل اینکه تحت مرور زمان قانونی قرار گرفته است، نمی باشد. اما کمیسیون بنا بر دلایل ذیل این ادعای اداره محترم اتررا را رد و قضیه را تحت بررسی قرارداد:

الف: در زمان وضع جرمه فوق کمیسیون حل منازعات مالی تأسیس نشده بود و شرکت مخابراتی روشن بنا بر عدم ارائه دلائل، حاضر نبوده به این جرمه تن در دهد و این منازعه بین شرکت روشن و اداره محترم اتررا تا زمان تأسیس کمیسیون حل منازعات مالی ادامه می یابد و اداره اتررا موفق نمی گردد قناعت طرف مقابل را فراهم و آن را به تحویل جرمه متقاعد سازد.

زمانی که کمیسیون بر اساس ماده یکصد و ششم قانون د افغانستان بانک تأسیس گردید محترم نجیب الله کمالی مسؤول امور دولتی شرکت روشن به دفتر مؤقت کمیسیون حاضر شد و طبق حکم ماده دهم قانون تنظیم خدمات مخابراتی درخواست خود را غرض بررسی قضیه تقدیم داشت؛ چون

کمیسیون بنا بر عدم تکمیل اعضاء و برخی مشکلات اداری دیگر آمادگی لازم برای بررسی قضایای وارده را نداشت بناءً به موصوف گفته شد در اولین فرصت آمادگی کمیسیون، قضیه مورد منازعه را غرض بررسی به کمیسیون ارائه کند.

ب: در این مدت در مراحل مختلف بین کمیسیون و جناب محترم وزیر مخابرات و رئیس بورد اترا ملاقات هایی صورت گرفت و آنها نه تنها در مورد این قضیه بلکه در ارتباط با تمام قضایای قبلی متنازع فیه بین کمپنی ها و اداره محترم اترا متأكد بر آن بودند به منظور شفافیت و تحقق عدالت آنها نه تنها به بررسی این قضایا موافقت بلکه از این روند حمایت نیز خواهند کرد.

ج: کمیسیون قضایای مشابهی را که از طرف کمپنی های مخابراتی، غرض بررسی به کمیسیون تقدیم گردیده بود به موافقه وزارت محترم مخابرات و به اشتراک اداره محترم اترا به حیث مدعی علیه، تحت بررسی قرارداد و تصامیم اتخاذ شده طبق قانون (به دلیل عدم مراجعه به مراجع قضایی) به حیث قرارقضائی تطبیق گردید و کمیسیون نمی توانست استثنایی بر این قضیه قایل شود چون همه در یک ردیف قرار داشتند.

د: کمپنی های مخابراتی قبل از تأسیس کمیسیون از مراجعه غرض حل و فصل قضایای خویش متعذر بودند اینکه کمیسیون همزمان با توشیح قانون د افغانستان بانک تأسیس نشد و یکی دو سال به التوای عملی دچار گردید که حالت خود از جمله حالات غیرمترقبه شمرده می شود. حالات غیرمترقبه آن است که یک طرف دعوی و یا طرفین دعوی به سبب وقوع حالات غیراختیاری نتوانند مسؤولیت های خود را به درستی انجام دهند و این نظریه از اهمیت بارزی برخوردار است که طرفین عقد به سبب عدم توانایی در تکمیل شرایط عقد به سبب بروز حالات غیرمترقبه مسؤول شناخته نمی شوند و این موضوع در جوازهای GSM شرکت های مخابراتی پذیرفته شده است. همچنان مرجع قانونی دیگری نیز برای بررسی وجود نداشت و گذشته از آن کمپنی های مخابراتی به شفافیت و عادلانه بودن برخی از تصامیم اداره محترم اترا متیقن نبودند.

ه: از زمانی که کمیسیون عملاً به کار خود آغاز نموده است این قضیه به عنوان یک قضیه لاینحل میان وزارت مخابرات و شرکت روشن به کمیسیون ارائه شده و مدت زمان طولانی (غرض حل نهایی) بین طرفین مذاکرات جریان داشت و اداره اترا تصمیم نهایی خود را در مورد تجدید نظر اعلام ننموده بود بلکه

پس از یک سلسله مذاکرات طولانی طرفین به این امر اتفاق نمودند که قضیه غرض بررسی به کمیسیون ارائه گردد بناءً قید مرور زمان بر قضیه متذکره صدق نمی کند و در قانون تنظیم خدمات مخابراتی نیز صراحتاً حکمی وجود ندارد.

ز: هرگاه اداره محترم اتر را بر این باور بودند که این قضیه بنا بر قید مرور زمان از طرف کمیسیون نباید بررسی گردد، می توانستند در جلسه اولی و مقدماتی مؤرخ ۱۳۸۸/۹/۳ که خود به حیث مدعی علیه حضور داشتند مخالفت خود را اعلام و دلائل خود را رسماً و کتباً ارائه می دادند و بر ثبت قضیه اعتراض می کردند که نه تنها اعتراض نکردند بلکه بر ثبت و بررسی قضیه موافق بودند و نمایندگانش در جلسه تاریخی متذکره اشتراک ورزیدند. بناءً مطابق ماده (۱۸) قانون اصول محاکمات تجارتي مدعی علیه حق اعتراض را از دست می دهد.

ح: کمیسیون حل منازعات مالی به حیث مرجع با صلاحیت قانونی برای بررسی و تصمیم در قضایای وارده از مکلفیت ها و مسؤولیت های خود آگاه است و در مورد قضایای وارده همه جوانب قانونی آنها را ارزیابی و در مورد بررسی و یا عدم بررسی آن تصمیم می گیرد چنانچه به جز این قضایای استثنایی، که قبل از تأسیس کمیسیون تکوین یافته اند، قضایای بعد از تأسیس کمیسیون هرگاه در ميعاد معینه قانونی ارائه نگردد کمیسیون آن را ثبت نمی کند مثلاً قضیه ۱۶۰۰۰۰ دالری شرکت روشن و قضیه شرکت سالار شکیب را به اساس قید مرور زمان رد کرده است.

باید گفت که کمیسیون طرفدار تأمین عدالت است و در این مسیر بیشتر سعی نموده است شکلیات و جزئیاتی را که پروسه عدالت را مختل سازد نظر انداز کند و از تساهل کاربرگیر خصوصاً در برابر اتر چنین رویه یی را در پیش گرفته است. بناءً رد درخواستی ۲۰۶۰ مؤرخ ۱۳۸۸/۷/۲۶ استیناف طلبی شرکت روشن و محروم ساختن آن شرکت از حق استیناف طلبی براساس شکلیات و جزئیات نه تنها این که مانع تحقق عدالت خواهد شد بلکه چنین کاری به مثابه سلب نمودن حق سالم و قبول شده یک مدعی می باشد.

بادر نظر داشت دلایل فوق، کمیسیون ادعای اداره محترم اتر را در مورد نداشتن حق بررسی (قضیه فوق الذکر روشن) را رد می نماید و بررسی آن را آغاز می نماید. اما قبل از آن نظری می اندازیم به رول مصالحتی کمیسیون که از سوی اداره محترم اتر نیز زیر سؤال قرار گرفته است.

۲- رول مصالحتی کمیسیون حل منازعات مالی از دیدگاه قانون: مصالحت و جنبه قانونی آن:

مصالحت من حیث یک تئوری در حل و فصل بسا از قضایای متنازع فیهم در جهان پذیرفته شده و حائز اهمیت فوق العاده ای است. ارائه تعریفی جامع و مانع در مورد مصالحت مشکل است اما ماحصل تعریف های ارائه شده در قوانین مختلف از مصالحت چنین است:

"مصالحت عبارت از توافق نهایی طرفین منازعه طور مشروط یا غیرمشروط به ختم منازعه از طریق تفاهم است".

لازم به تذکر است که اقسام مختلفی از مصالحت در سیستم های قضایی دنیا وجود دارد چنانچه در امریکا سیستم قضایی Common Law رایج است که طبق آن هر مصالحت باید از مرجع بررسی کننده تأیید شود خواه محکمه باشد یا تریبونل های دیگر و اما سیستم های قضایی دیگر در زمینه مصالحت از تساهل بیشتر کار گرفته اند که در آن اغلباً تأیید از سوی مرجع بررسی کننده و یا محکمه به جز حالات استثنایی شرط نیست.

هرگاه ما به قوانین نافذ در کشور مراجعه کنیم مصالحت نه تنها من حیث یک میکانیزم و راه حل مؤثر در حل و فصل دعاوی شناخته شده است بلکه برای طرفین آزادی و اختیار کامل داده شده است تا دعاوی خود را از طریق مصالحت در هر مرحله دعوی حل کنند. (اصول محاکمات تجارتی مواد ۳۷ الی ۴۱)

در مقایسه به قوانین سایر کشورها، قوانین کشور ما برای طرفین منازعه آزادی بیشتر داده است تا منازعات خویش را از طریق مصالحت حل کنند. مثلاً در امریکا با وصف اینکه ۸۷٪^۲ قضایا از طریق مصالحت حل و فصل می گردد اما هر مصالحت صد در صد به صورت کامل از طرف مرجع بررسی کننده تأیید نمی گردد بلکه مرجع بررسی کننده می تواند پس از بررسی در آن تصرف نموده آن را تغییر دهد و یا رد کند اما برعکس ماده ۳۷ قانون اصول محاکمات تجارتی افغانستان تصریح می کند که هرگاه طرفین منازعه به حل آن به توافقی برسند، محکمه باید به استناد اصلاح خط فیصله خود را بدون هیچگونه تصرفی ابلاغ کند.

اما سؤال اینجاست که با وجود سهولت ها و مرغوبیت ها، چرا تأثیرات قوانین در پندارها و باور اجتماعی جامعه ما کم رنگ جلوه می کند؟ باید گفت قبلاً نظام اقتصادی انحصاری بوده و دولت بر برج

^۲ - این احصائیه در سال ۲۰۰۷ میلادی در کتاب (Inturduction to American Legal System) به نشر رسیده است.

بیشتر آن تسلط داشت بناءً منازعات آنقدر بارز نبود اما حالا که نظام اقتصادی به حکم قانون اساسی به نام اقتصاد بازار یاد می گردد و حمایت از آن یکی از وظائف دولت است بناءً از آنجایی که قوانین نافذۀ جدید بر مقتضیات نظام اقتصاد بازار استوار است باید با دقت و به صورت درست تطبیق گردد و مردم از مفاد آن بهره ور گردند و در ظل حمایت قانونی اقتصاد بازار، کسب و کار خویش را رونق بخشند.

به همین ترتیب جزء (۲) فقره (۲) ماده نهم قانون تنظیم خدمات مخابراتی تصریح می کند که اداره محترم اترا می تواند عندالضرورت در مورد تصمیم نهایی تجدید نظر نماید، که این امر اشاره بدان دارد که اداره محترم اترا می تواند بر تصمیم اولی خود بازنگری کند و از موقف اولی خود تنازل نماید یعنی طریق مصالحت در پیش گیرد. زیرا معنی و مفهوم تجدید نظر بسیار وسیع است؛ محتمل است در تجدید نظر، اداره از تصمیم قبلی خویش عدول کند و آن را تعدیل و یا میکانیزم دیگری را به کار بندد که هم عدالت تأمین شود و هم اهداف قانون برآورده گردد.

تأثیر مثبت مصالحت این است که قضایا به اسرع وقت و با مصارف اندک حل و فصل می شوند و یک فضای حسن نیت و همکاری و تفاهم میان ادارات تنظیم کننده و متشبثین خصوصی ایجاد و برقرار می گردد و این تفاهم و همکاری باعث افزایش اعتماد و اطمینان می گردد و بر وقار و حیثیت ادارات نظارت کننده می افزاید.

دعوت به مصالحت یک عملی شرعی و قانونی است و صرفاً از صلاحیت محکمه نیست بلکه در عرصه اجراءات رسمی هر مرجعی که قانون به وی صلاحیت داده باشد مکلف است به مصالحت دعوت کند و حکم قانون را تعمیل نماید که رول و نقش کمیسیون حل منازعات مالی بر اساس حکم ماده یکصد و ششم قانون د افغانستان بانک در راستای دعوت به مصالحت و حل و فصل قضایا طور مصالحتی حتی المقدور اساسی و محوری است و اداره محترم اترا نیز به استناد فقره (۲) ماده نهم قانون تنظیم خدمات مخابراتی می تواند عندالمراجعه و عندالضروره بر تصمیم قبلی خویش خصوصاً در وضع جریمه ها تجدید نظر کند و کلمه تجدید نظر خصوصاً از نگاه قانون به بررسی و نگرش جدید بر یک مسأله و در صورت ظهور دلائل و شواهد جدید، تشدد در تصمیم به تخفیف و اعتدال تبدیل و اغلباً قناعت طرف مقابل فراهم و منازعه نقطه پایانی خواهد یافت.

بناءً کمیسیون به این باور است که مصالحت یک میکانیزم شناخته شده در قوانین اکثر کشورها و کشورما، یک امر مرغوب و مؤثر در حل قضایای متنازع فیه است و در آینده بهتر است از آن در حل قضایا استفاده شود.

پاسخ به مکتوب وارده شماره ۲۲۹/۴۰۷ اداره محترم اترا

نظر به مکتوب وارده فوق الذکر اداره محترم اترا کمیسیون حل منازعات مالی چون یک اداره دولتی است که کارهای اداری را انجام میدهد و فاقد صلاحیت قانونی تشویق و دعوت به مصالحت می باشد و جز مراجع قضایی و یا قضات، مراجع دیگری دارای صلاحیت قانونی تشویق به مصالحت برای حل و فصل قضایا نیستند که در متن مکتوب چنین آمده است:

"... در رابطه به موضوع مصالحه و احکام سایر قوانین، بورد اداره اترا با ریاست عمومی تقنین وزارت عدلیه نیز صحبت نمود. ریاست تقنین وزارت محترم عدلیه اظهار نمودند که فرصت مصالحه براساس اصول محاکمات تجارتي و یا قوانین دیگر صرف بین دو تاجر و متشبت خصوصی آن هم بر اساس احکام قانون از جانب محکمه مربوطه داده می شود. اما ادارات دولتی و خصوصاً تنظیم کنندگان حق مصالحه را با شرکت های تجارتي آن هم بعد از وضع جرمه ندارند و این موضوع در هیچ قانون پیش بینی نشده است."

در پاسخ باید گفت:

اولاً: از فحواي مکتوب بر می آید که از شخص نامعلوم مربوط وزارت محترم عدلیه به صورت شفاهی استفسار به عمل آمده است.

ثانیاً: باید گفت که مرجع تفسیر و تحلیل قوانین وزارت عدلیه نیست.

ثالثاً: شیوه استفسار چنین است که باید از مرجع مسؤول یا اداره مسؤول تفسیر قوانین طی استهدائیه ای معلومات خواسته شود.

رابعاً: قبل از همه مسائل فوق چنانکه گفته شد، مفتاح حل مشکل اداره محترم اترا ماده یکصد و ششم و فقره (۳) ماده یکصد و سیزدهم قانون د افغانستان بانک است که اولی مصرح رول مصالحتی کمیسیون در حل و فصل قضایا قبل از مراجعه به مراجع عدلی و قضایی است و دومی تصمیم و فیصله کمیسیون در صورت تحقق شرط عدم اعتراض بر این تصمیم و فیصله، قرار قضایی است.

خامساً: به یک نکته نهایت ضروری باید اشاره گردد که طبق حکم ماده یکصد و ششم قانون د افغانستان بانک و ماده دهم قانون تنظیم خدمات مخابراتی اولین مرجع باصلاحیت برای بررسی منازعات مندرج این دو قانون کمیسیون حل منازعات مالی است که بنا بر مبرمیت این مسأله فهم قانونی و حقوقی آن خصوصاً بر ادارات ذیربط لایبدي است

نگرش و مقایسه دلائل طرفین و صحت و سقم آن دلائل در روشنی احکام قانون:

قبل از تحلیل و تشریح دلائل طرفین تذکر دو نکته به عنوان تصویر کلی از قضیه وضع جرمه مبلغ (۵۰۰۰۰۰۰۰) افغانی توسط اداره محترم اترا علیه شرکت مخابراتی روشن ضروری است:

اول: مطالعه مکتوب شماره ۵۰۶/۸۶۲ مؤرخ ۱۳۸۶/۳/۱۲ (صد۹دوسیه) اداره محترم اترا مشعر بر وضع جرمه فوق الذکر در مرحله ابتدایی و مکتوب شماره ۱۵۷۷/۲۶۵۹ مؤرخ ۱۳۸۶/۷/۱۱ (صد۵۴دوسیه) که مشعر بر تأیید تصمیم اولی در مرحله تجدید نظر خواهی که بتأسی از حکم پاراگراف دوم، فقره (۲) ماده نهم قانون تنظیم خدمات مخابراتی صورت گرفته است شرائط مندرج ماده هشتم قانون متذکره و خاصاً حکم جزء (۳) ماده متذکره تحقق نیافته است. زیرا در متن تصمیم در هر دو مرحله به حقائق عینی پرداخته نشده و طبق حکم جزء ۳ در متن تصمیم به صورت کتبی دلیلی ارائه نگردیده است.

دوم: قاعداً و طبق احکام قانون و برطبق تعامل مورد اجرا در دنیا، تثبیت جرم و یا تخلف بعد از تفتیش و فراهم آوری دلائل واقعی صورت می گیرد و بعد از تثبیت تخلف در روشنی حقائق و دلائل و با اتکاء و استناد به احکام مصرحه قانونی مجازات تعیین می گردد. در هیچ گوشه ای از جهان قانوناً و عرفاً و تعاملات چنین حالتی وجود ندارد که اولاً مجازات وضع گردد و بعد برای صحیح جلوه دادن آن، تفتیش و بررسی صورت گیرد و دلائل جمع آوری گردد چنانچه در جلسه دومی بررسی موضوع به آن اشاره گردید و آن هم طوریکه موضوع تفتیش و بررسی و دلائل به دست آمده از آن به مجازات صادر شده ربطی نداشته بلکه حکایت از یک تخلف دیگر داشته که مدت ها قبل از قضیه تحت بررسی واقع گردیده است بناءً جرمه متذکره مقتضیات فقره (۳) ماده هشتم قانون تنظیم خدمات مخابراتی را برآورده نمی سازد.

دلائل طرفین و مقایسه آنها با هم:

حالا دلائل طرفین را با رعایت ترتیب تحت بررسی گرفته و سعی می ورزیم مواردی را مورد مذاقه قرار دهیم که مستقیماً با اصل قضیه نسبتی مرتبط بوده باشد از ذکر و مقایسه مطالبی که قانوناً ربط مستقیم در تکوین تخلف و یا مجازات بر آن نداشته باشد فی البدایه آنرا کنار می گذاریم.

الف: شرکت مخابراتی محترم روشن در پاسخ به وضع جرمه علیه خویش از طرف اداره محترم اترا تحت عنوان دلائل رد روشن در خلال گزارش روند و تاریخچه موضوع در شماره های (۲۰۱) دلائل خود بتاريخ صدور جوازنامه خدمات انترنتی خویش اشاره نموده و بعد از انتقال و واگذاری قانونی این جوازنامه به شرکت محترم مولتی نیت متذکر شده می نویسد:

"بورد اسبق مقرراتی مخابرات و اداره محترم تنظیم خدمات مخابرات افغانستان یکی از امضاء کنندگان این موافقتنامه واگذاری یا انتقال قانونی که میان روشن و شرکت محترم مولتی نیت لمتد عقد گردیده بود می باشد که نتیجتاً موافقه و رضایت صریح شانرا با این واگذاری به اثبات می رساند. در همین روز وزارت محترم مخابرات جوازنامه خدمات انترنتی را به نام شرکت مولتی نیت صادر و جوازنامه خدمات انترنتی روشن را فسخ نمود" صفحه ۳ و ۴ دوسیه.

ب: اداره محترم اترا به سلسله رد ادعاهای کمپنی روشن تحت عنوان: الف - معلومات مقدماتی می نگارد: ۱- شرکت مخابراتی روشن بتاريخ ۱۳۸۴/۰۵/۰۱ از ریاست بورد مقرراتی وقت (TRB) وزارت مخابرات جواز جداگانه عرضه خدمات انترنت به دست آورده بود که مطابق به آن شرکت مخابراتی روشن می توانست در قلمرو افغانستان خدمات انترنتی را عرضه نماید و ۲- شرکت مخابراتی روشن جواز عرضه خدمات انترنت (ISP) خویش را به تاریخ ۱۳۸۴/۰۸/۰۹ (تقریباً بعد از سپری شدن سه ماه از تاریخ صدور جواز) طی یک موافقتنامه سه جانبه (ریاست بورد مقرراتی وزارت مخابرات، شرکت مولتی نیت و شرکت روشن) به دلائل اینکه خودش از عرضه خدمات انترنت منصرف می گردد و جواز را به یک شرکت دیگر واگذار می شود، عمل متذکره نشان دهنده یک پلان ترتیب شده توسط شرکت روشن است به این دلیل که یک شرکت بزرگ مانند روشن چرا به یک تشبث عمده که عبارت از عرضه خدمات انترنتی می باشد دست می زند و بعد از سه ماه راه خویش را تغییر و از آن منصرف می گردد. بورد مقرراتی وقت اصل جواز انترنت را بنا بر استرداد آن مبنی بر انصراف از عرضه خدمات انترنت توسط شرکت روشن دوباره از شرکت روشن اخذ نموده و به عوض آن جواز جدید را به نام شرکت مولتی نیت توزیع نمود.

مقایسه و تبیین قانون در مورد:

توضیحات اداره محترم اترا در مورد صدور جواز نامه و بعد انتقال قانونی و نحوه این انتقال با توضیحات کمپنی محترم روشن متفاوت نیست و اما ببینیم که شکوک و شبهات اداره محترم اترا بر نیت کمپنی روشن که چرا بعد از سه ماه راه خود را تغییر داده و از عرضه خدمات انترنت منصرف می گردد متکای قانونی دارد یا خیر؟

قانون تنظیم خدمات مخابراتی را ورق می زنیم و در فقره (۲) ماده چهار و یکم آن چنین می خوانیم:

... (۲) در صورتی که دارنده جوازنامه تقاضای انتقال جوازنامه را با عین شرایط و حدود به شخص دیگری نماید مکلف است فوراً مربوط را در خلال مدت (۳۰) روز از تاریخ درخواست خانه پری و غرض منظوری به اداره ارائه نماید. فقره (۳) همین ماده از تقاضای انتقال با شرایط متفاوت بحث می کند. در قانون بحثی درباره ميعاد و زمان انقضای جوازنامه و تعیین مدت آن قبل از انتقال و نیز در مورد شرایط انتقال و نیت و مرام و مقصد منتقل و منتقل الیه به میان نیامده است و تا زمانی در قانون درباره موضوعی صراحتاً و یا اشارتاً و دلالتاً حکمی وجود نداشته باشد بر مبنای شکوک و شبهات نمی توان کسی را محکوم ساخت.

ج: شرکت مخابراتی روشن در شماره (۳) استدلال خود می نویسد: بتاريخ ۱۱ جدی ۱۳۸۴ به تعقیب انتقال قانونی خدمات اینترنتی روشن به شرکت مولتی نیت لمتد (با موافقه بورد محترم مقرراتی و وزارت محترم مخابرات افغانستان)، روشن و مولتی نیت موافقتنامه را عقد نمودند که مطابق آن شرکت محترم مولتی نیت لمتد روشن را من حیث نماینده بازاریابی، صدور و جمع آوری صورت حساب ها (بل ها) و اجرا کننده قراردادهای به نمایندگی آن شرکت محترم استخدام نمود (موافقتنامه نماینده) بعد از مورد اجراء قرارداد موافقتنامه نمایندگی، روشن من حیث نماینده فروش شرکت مولتی نیت عمل نمود و هیچگاهی در عرضه خدمات اینترنت به شکل تخنیکي آن اشتغال نورزیده است.

روشن در شماره (۴) دلایل خود می نویسد: بتاريخ ۲۱ حوت ۱۳۸۵ اداره محترم تنظیم خدمات مخابراتی افغانستان ادعا نمودند که روشن خدمات اینترنتی را بدون مجوز قانونی عرضه می نماید. روشن بدون معطلی سعی نمود تا روابط خود با مولتی نیت را به اداره محترم واضح سازد و اداره محترم را مطلع سازد اینکه روشن خدمات اینترنتی را فراهم نموده و تنها من حیث نماینده مولتی نیت عمل می نماید.

شرکت مخابراتی روشن در شماره (۷) دلایل خود برای توضیح و تشریح شماره های (۴ و ۳) خود می گوید: در جریان این موضوع، روشن شواهد و مدارک ذیل را در جهت رد اتهامات اداره محترم اترافراهم نمود که بر مشروعیت فعالیت های کاری روشن صحه گذاشت: (۱) موافقتنامه نمایندگی روشن و مولتی نیت که در مطابقت به جوازنامه خدمات اینترنتی مولتی نیت روشن را من حیث نماینده بازاریابی، صدور و جمع آوری

صورت های حساب و اجرا کننده قراردادها استخدام نموده بود، (ii) نقل های قراردادهای و صورت های حساب مشتریان که بصورت واضح نشان می داد، که مولتی نت عرضه کننده خدمات اینترنتی میباشد و روشن نماینده مولتی نت (iii) اوراق تصفیه مالی تمام وجوه جمع آوری شده به نمایندگی شرکت محترم مولتی نت که در سال های ۲۰۰۶ و ۲۰۰۷ بواسطه روشن جمع آوری گردیده است، (iv) واگذاری های وجوه بانکی از جانب روشن اثبات انتقال وجوه جمع آوری شده مشتریان خدمات اینترنتی به مولتی نت می باشد، (v) فورمه های مالیات معاملات انتفاعی شرکت محترم مولتی نت تأیید پرداخت مالیات انتفاعی تمام عواید خدمات اینترنتی آن شرکت محترم را می نماید که از طریق روشن تادیه شده است، (vi) نامه مفتشین مستقل روشن کی پی ام جی (KPMG) تصدیق می نماید اینکه روشن تنها منیجیت نماینده مولتی نت عمل نموده و وسایل که جهت تامین عرضه خدمات اینترنتی بشکل تجارتي ضروری میباشد در اختیار ندارد و (vii) قرارداد اجاره وسایل اصلی مولتی نت که میان آن شرکت محترم و عرضه کننده وسایل خدمات اینترنتی عقد گردیده است، به اثبات می رساند که روشن نه مالکیت این وسایل را در دست دارد و نه این وسایل را به مولتی نت فراهم می نماید.

اداره محترم اترا در شماره سوم استدلال خود تحت عنوان معلومات مقدماتی می نویسد: بعد از واگذاری جواز تیم نظارتی اداره تنظیم خدمات مخابراتی حین تفتیش فعالیت های شرکت ها اسناد و شواهد به دست آورد که ثابت مینماید شرکت مخابراتی روشن با وجود نداشتن مجوز قانونی دوباره به ایجاد شبکه اینترنت، عرضه خدمات اینترنت، مارکیتنگ و جمع آوری عواید خدمات اینترنت مبادرت می ورزد.

در شماره چهارم استدلال خود تحت همین عنوان می نویسد: اداره تنظیم خدمات مخابراتی به اساس شواهد و اسناد موثق و کافی که نشان دهنده عرضه غیرقانونی خدمات اینترنتی توسط شرکت روشن است بتاريخ ۱۳۸۶/۳/۱۰ مطابق به احکام ماده (۵۸) قانون تنظیم خدمات مخابراتی شرکت مخابراتی روشن را به پرداخت ۵۰,۰۰۰,۰۰۰ افغانی جریمه نقدی مکلف نمود.

اداره محترم اترا در تشریح و توضیح دو استدلال فوق مطالب ذیل را بعنوان شواهد و اسناد موثق بیان می کند:

۱- کوتیشن یا نرخنامه که روشن به متقاضیان توزیع کرده است.

۲- کمپنی روشن قبل از اخذ جوازنامه خدمات اینترنتی از بورد مقرراتی وقت به تاریخ ۲۳/۶/۲۰۰۴ یکتعداد وسایل اینترنتی مندرج ص ۲۴ دوسیه را و متعاقباً به تاریخ ۱۰ اسنبه ۱۳۸۳ با شرکت الکتل قرارداد عرضه خدمات اینترنت را عقد نموده است در حالی که شرکت روشن عرضه خدمات اینترنت را به تاریخ ۱۰ اسد سال ۱۳۸۴ به دست آورده است. بناءً واضح است که شرکت روشن خدمات اینترنتی را قبل از اخذ مجوز قانونی نیز عرضه نموده است.

۳- شرکت روشن غرض تامین شرایط مناسب برای عرضه هرچه بهتر خدمات اینترنتی طی مکتوب نمبر ۰۴۱۶ مورخ ۱۳۸۶/۲/۳۱ بصورت کتبی تقاضای استفاده از تکنالوژی WiMAX را نموده است.

۴- شرکت مخابراتی روشن تصرف وسایل و تجهیزات که از آن خدمات ISP عرضه میگردد از ابتدا الی بعد از انصراف از عرضه این خدمات و استرداد جواز به اداره اترا در دست و کنترل خود داشته است، دارای مشتریان یا کلاینت ها بوده، مسایل مالی، خدمات تکنیکی و مارکیتنگ را به هدف انتفاع بشکل تجارتی به پیش برده است این یک دلیل قانع کننده میباشد که شرکت روشن خدمات ISP را به شکل آگاهانه عرضه نموده است.

اداره محترم اترا در تفصیل برآجمال فوق، تحت عنوان رد ادعاهای مؤرخ ۱۳۸۸/۷/۲۶ شرکت مخابراتی روشن می نویسد: "اداره محترم تنظیم خدمات مخابراتی ادعاهای شرکت مخابراتی روشن را بطور ذیل بالترتیب رد می نماید:

شماره های (۲۱) دلایل اترا عین همان مطالبی است که در پاراگراف (ب) ص ۲۱ دوسیه آمده است با اندکی تفاوت که در مرتبه دوم "جمله بعوض آن" حذف گردیده است که بعداً در این مورد توضیح خواهیم داد.

در شماره (۳) این ردنامه آمده است: ... از موافقت نامه ریسیر که بین شرکت مخابراتی روشن و مولتی نیت به موافقه بورد مقرراتی وقت و وزارت مخابرات عقد شده است یادآوری گردیده است باید خاطر نشان گردد که موافقتنامه مذکور در اداره اترا و بورد مقرراتی ثبت و راجستر نبوده و نه هم کدام موافقه در مورد صورت گرفته است. اگر چنین اسناد نزد شرکت مخابراتی روشن موجود باشد لطف نموده در دسترس

این اداره قرار دهند در غیر آن این نوع موافقتنامه فاقد اعتبار می باشد. موافقتنامه متذکره به دلایل ذیل جعل و تزویر بوده بعد از وضع جریمه توسط اداره اترا علیه شرکت روشن ساخته شده است.

هرگاه کدام توافق در مورد واگذاری جواز انترنیت با شرکت مولتی نیت صورت گرفته باشد در این موضوع اداره موافقه ننموده و در عوض اداره اترا برویت درخواست شرکت مولتی نیت جواز مستقل را با شرایط و حدود مشابه با سایر شرکت های انترنیتی به این شرکت به عنوان یک شرکت مستقل صادر نموده است.

اداره محترم اترا در پاراگراف اول شماره (۳) دلایل خود به تفاوت تاریخ های جواز عرضه خدمات انترنیتی به شرکت مولتی نیت و قرارداد ریسیرل اشاره کرده می گوید: قرارداد ریسیرل ۱۹ یوم قبل از صدور جواز به کمپنی مولتی نیت به امضاء رسیده است و این خود دلالت به بطلان، بی اعتباری و جعل موافقتنامه مذکور می نماید شرکتی که جواز عرضه خدمات انترنیت در دست نداشته باشد چگونه می تواند با شرکت دیگر من حیث ریسیرل خویش عقد قرارداد نماید. و نیز به متفاوت بودن امضای طرفین قرارداد اشاره کرده می گوید: شرکت روشن قرارداد را به تاریخ ۲۰۰۵/۶/۱ و شرکت مولتی نیت بتاریخ ۲۰۰۵/۶/۳۱ امضاء نموده است که این عمل نیز دلیل بر بطلان سند مذکور است.

اداره محترم اترا در پاراگراف سوم شماره (۳) می گوید: چگونگی روابط، محتوای قرارداد فیما بین دو کمپنی و اجراءات انجام یافته را نمیتوان به مثابه اجراءات از طریق دو کمپنی جداگانه قبول کرد. زیرا محافظین ملکیت که تأسیسات در آن نصب است مربوط به شرکت روشن بوده و ترتیب قرارداد با مشتریان، جمع آوری عواید، بازاریابی و ترتیب صورت حساب مشترکین انترنیت از طریق روشن انجام گردیده است و مولتی نیت یا شخص دیگر در آن هیچ نقش ایفاء ننموده است.

در پاراگراف چهارم باز همان سؤال را تکرار می کند که چرا شرکت روشن جوازنامه را به یک شرکت دیگر واگذار و خود به حیث ریسیرل قرار می گیرد و آن هم در برابر کمیشن ناچیز ۲۲ دوسیه.

در شماره پنجم به موضوع اجاره وسایل از شرکت کریمات اشاره می کند و می گوید: روشن اقرار نموده است که وسایل تجهیزات که روشن از آن خدمات انترنتی را به مردم غیرقانونی عرضه می نماید از کمپنی

کریمات به اجاره گرفته است در حالی که شرکت کریمات جواز فعالیت به دست نداشته که وسایل مخابراتی را به افغانستان وارد نماید عمل غیرقانونی توريد وسایل مذکور توسط روشن سازماندهی گردیده است.

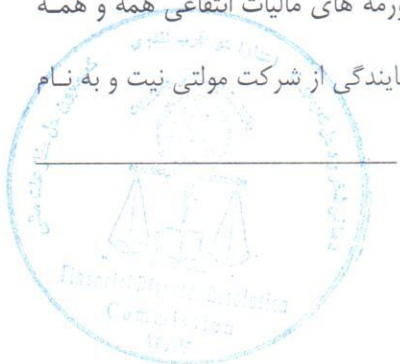
شرکت روشن به جواب استعلام مؤرخ ۱۳۸۶/۵/۲۳ ریاست حقوق و جواز در مورد وسایل و تجهیزات کمپنی مولت نیت که مربوط کدام شرکت می باشد چنین معلومات ارائه نموده است: شرکت روشن و شرکت کریمات در اکتوبر ۲۰۰۴ یک موافقتنامه همکاری تجارتي را به امضاء رسانیده اند که براساس آن شرکت کریمات جهت عرضه خدمات انترنیتی سیستم ISP برای شرکت روشن تأمین می کرد.

مقایسه و تبیین قانون در مورد:

طوری که قبلاً تذکر یافت در قانون تنظیم خدمات مخابراتی صرفاً از انتقال و واگذاری جواز در فقرات (۴۳) مادهٔ چهل و یکم تذکر رفته و در مورد اینکه یک کمپنی و یا شرکت آیا می تواند به ارتباط فعالیت های تجارتي اش نماینده بگیرد یا خیر در بخش (۷) جوازنامه ای که از طرف ادارهٔ محترم اترا صادر شده است آمده است که: "مولتی نیت می تواند فعالیت خود را از طریق نمایندگان یا قراردادیان خود راه اندازی نماید که مشروعیت استخدام روشن من حیث نمایندهٔ مولتی نیت در مطابقت به این بخش جوازنامه است" (ص ۶۳ دوسیه سطور ۶ و ۷ و ۸). در این مورد وقتی از ادارهٔ محترم اترا استفسار به عمل آمد کدام طرزالعملی و یا یادداشت کتبی - رسمی ای که جانب مولتی نیت و یا شرکت روشن را مکلف به تطبیق هدایات و شروط آن طرزالعمل و یا یادداشت و وثیقهٔ رسمی نماید وجود دارد و یا خیر؟ در نتیجه معلوم شد که طرزالعمل، یادداشت و یا وثیقهٔ رسمی ای که بر مبنای آن جانب مولتی نیت و یا شرکت روشن مکلف به تطبیق هدایات و شروط آن باشند، و روابط خود را من حیث نمایندهٔ شرکت مولتی نیت با آن شرکت تنظیم کند وجود نداشته است.

شرکت مخابراتی روشن می پذیرد که بعد از صدور جوازنامه به مولتی نیت و عقد قرارداد ریسیر بین مولتی نیت و شرکت روشن، بازاریابی، صدور و جمع آوری صورت های حساب مشتریان، اجرای قراردادها، نقل های قرارداد، تصفیة وجوه مالی، واگذاری های وجوه بانکی، انتقال وجوه جمع آوری شدهٔ مشتریان، فورمه های مالیات انتفاعی همه و همه توسط شرکت روشن ولی نه به طور مستقل بلکه طبق شرائط موافقت نامه، به نمایندگی از شرکت مولتی نیت و به نام

۲ - متن اصلی به انگلیسی است ص ۶۲ دوسیه

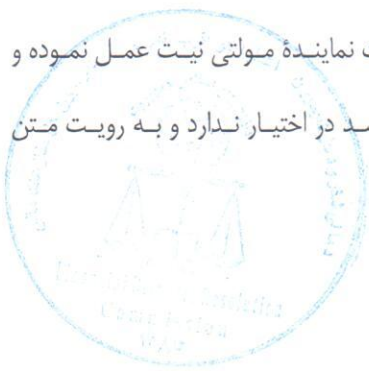
شرکت مولتی نیت صورت گرفته است. اما دارة محترم اترا - در حالی که کدام اصل قانونی، ثبت چنین موافقتنامه در آن اداره را لازم نگردانده است - به دلیل اینکه این موافقه در دفتر اترا ثبت نگردیده، آنرا مدار اعتبار نمی داند وعلاوه بر آن برصحت این موافقت نامه شک کرده می گوید: "موافقتنامه متذکره به دلایل ذیل جعل و تزویر بوده و بعد از وضع جرمه علیه شرکت روشن ساخته شده است. ص ۲۲ دوسیه شماره (۳) سطور ۱۸-۱۹

هـ: اداره محترم اترا می گوید: "بعد از واگذاری جواز تیم نظارتی اداره تنظیم خدمات مخابراتی حین تفتیش فعالیت های شرکت ها اسناد و شواهد به دست آوردند که ثابت می نماید شرکت مخابراتی روشن با وجود نداشتن مجوز قانونی دوباره به ایجاد شبکه اینترنت، عرضه خدمات اینترنت، مارکیتنگ و جمع آوری عواید خدمات اینترنت مبادرت می ورزد (ص ۲۱ دوسیه سطور ۱۳-۱۴-۱۵)

... به همین ترتیب قرارداد با مشتریان، جمع آوری عواید، بازاریابی و ترتیب صورت حساب مشترکین اینترنت از طریق روشن انجام گردیده است. بناءً شرکت مخابراتی روشن عملاً به طور تخنیکی و غیر قانونی خدمات اینترنت را عرضه نموده است و مولتی نیت یا شخص دیگر در آن هیچ نقشی ایفاء ننموده است. (ص ۲۲ دوسیه سطور ۳۵-۳۶-۳۷ و ۳۸)

- شرکت مخابراتی روشن از انجام فعالیت هایی که اداره محترم اترا (من حیث تخلف قانونی) بر این شرکت نسبت می دهد انکار نمی ورزد ولی می گوید بر اساس موافقتنامه بین روشن و مولتی نیت فعالیت هایی از قبیل بازاریابی، صدور و جمع آوری صورت های حساب، اجرای قراردادها و نقل های قرارداد، اوراق تصفیة مالی و جمع آوری وجوه، واگذاری های وجوه، انتقال وجوه جمع آوری شده، پرداخت مالیات انتفاعی تمام عواید اینترنتی همه و همه به نام شرکت مولتی نیت و به نمایندگی از آن شرکت توسط شرکت روشن انجام شده است. اینهمه موارد در متن موافقتنامه ریسیرل درج بوده و شرکت روشن به آن متعهد است و مولتی نیت مطابق به جزء (۷) شرائط جوازنامه صادره می تواند خدمات خویش را از طریق نمایندگان انجام دهد بناءً استخدام نماینده طبق شرط جوازنامه قانونی است نه تخلف از قانون. (ص ۵ دوسیه سطور ۲۵ الی ۳۱)

- مفتشین مستقل KPMG تصدیق نموده اند که روشن تنها من حیث نماینده مولتی نیت عمل نموده و وسایلی که جهت تأمین عرضه خدمات اینترنتی به گونه تجارتي ضروری می باشد در اختیار ندارد و به رویت متن

قرارداد بین طرفین، روشن نه مالکیت این وسایل را در دست دارد و نه این وسایل را به مولتی نیت فراهم می نماید. (ص۶ دوسیه سطور آخر و ص۷ دوسیه سطور اول و دوم و نامه مفتشین ص۱۷۹ دوسیه).

ولی اداره محترم اترا نظر به اظهارات خودش بر روابط KPMG و شرکت روشن مشکوک بوده و می گوید: شرکت KPMG یک آدیتور بوده که برویت اسناد تهیه شده از طرف شرکت مخابراتی روشن قضاوت می نماید. تنها به انتقال پول به یک حساب بانکی و توافقنامه که در اداره مربوط ثبت نگردیده باشد و از اعتبار حقوقی برخوردار نباشد قضاوت نمودن اشتباه KPMG می باشد. (ص۲۴ دوسیه سطور ۱۳ الی ۱۶)

مقایسه و تبیین قانون در مورد:

اداره محترم اترا در مورد شرکت KPMG بر مبنای شکوک و شبهات قضاوت می نماید و نمی تواند سند قابل اتکاء ارائه دهد.

در حالی که شرکت KPMG یکی از چهار شرکت های بررس معتبر بین المللی است که در بیشتر از ۱۴۶ کشور دنیا با داشتن ۱۴۰۰۰ کارمند فعالیت دارد. این شرکت جواز فعالیت خویش را از آیسایا به دست آورده است، هم چنان این شرکت در سر فهرست د افغانستان بانک قرارداد که می تواند از کارهای این اداره که خود نظارت کننده سکتور مالی می باشد و ادارات مالی دیگر، تفتیش به عمل آورد و این شرکت از سال ۱۳۸۵ الی ۱۳۹۰ بررس مستقل خارجی د افغانستان بانک می باشد. بناءً اجراءات و خدمات شرکت KPMG را بدون ارائه دلایل مستند و براساس شکوک و شبهات نمی توان غیرمعتبر و تخطی شمرد.

ز: شرکت مخابراتی روشن مدعی است که اداره محترم اترا در متن تصمیم خویش که بر اساس آن جریمه بر بالای شرکت روشن وضع شده هیچگونه دلائل کتبی ارائه نکرده است که مطابق فقره سوم ماده هشتم قانون تنظیم خدمات مخابراتی اداره محترم بر این امر مکلف بوده و هست (ص۷ دوسیه سطور ۷ الی ۱۳)

و اما اداره محترم اترا می گوید: اداره تنظیم خدمات مخابراتی قبل از ارائه اسناد مطابق به احکام قانون تنظیم خدمات مخابراتی بادر نظر داشت واقعیت های عینی و موجودیت اسناد و مدارک مستند تصمیم اتخاذ نموده است... (ص۲۴ دوسیه سطور ۳۳ الی ۳۶)، و مطابق احکام ماده (۸) قانون تنظیم خدمات مخابراتی اداره

محترم تنظیم خدمات مخابراتی مکلف است تا در پروسۀ تصمیم گیری دلائل کتبی و حقایق عینی را در نظر داشته باشد مطابق به احکام این ماده دلائل فوق الذکر که نشان دهندهٔ عرضهٔ خدمات بدون مجوز توسط شرکت روشن بوده در حین تصمیم گیری موجود بود... (ص ۲۵ دوسیه سطور ۱۲-۱۵)

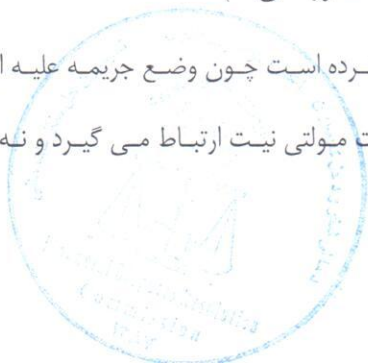
- ادارهٔ محترم اتر می گوید: طبق قانون مکلف نیست تا شواهد را به شخص متخلف ارائه نماید بلکه طبق مادهٔ هشتم قانون تنظیم خدمات مخابراتی ادارهٔ اتر مکلف است تا در پروسۀ تصمیم گیری شواهد و مدارک اثباتیۀ حقایق عینی و واقعیت ها را در نظر گرفته و تصمیم خویش را اتخاذ نماید. (ص ۲۳ دوسیه سطور ۲۳ الی ۲۶) در حالیکه شرکت مخابراتی روشن این استدلال ادارهٔ محترم را نپذیرفته و طبق جزء ۳ مادهٔ هشتم ذکر دلائل را در پارچه تصمیم گیری و ابلاغ ضروری دانسته و دانستن دلائل وضع جرمه را حق خود می داند.

مقایسه و تبیین قانون در مورد:

عقیدهٔ ما (کمیسیون) بر این است که ادارهٔ محترم آن طوری که خود می گوید مکلف است در پروسۀ تصمیم گیری، شواهد و مدارک اثباتیه، حقایق عینی و واقعیت ها را در نظر بگیرد، همین طور مکلف است دلائل مبنی بر وضع جرمه را در متن تصمیم کتبا ارائه نماید. قبلاً در مواردی غیر از این قضیه گفته ایم در حالات خاص و استثنایی، شواهد و اسناد نزد ادارهٔ محترم اتر در آلات و ظروفی قرار گرفته باشند که به دسترس قرار دادن آن، طبق قانون یا تعامل اداری مجاز نباشد ولی ارائهٔ دلائل طور کتبی علی ای حال به مصداق جزء (۳) مادهٔ هشتم ضروری است در حالی که در تصمیم صورت گرفته از سوی ادارهٔ محترم اتر شرایط مادهٔ هشتم قانون تنظیم خدمات مخابراتی در نظر گرفته نشده است.

ح: ادارهٔ محترم اتر می گوید: شرکت مخابراتی روشن قبل از اینکه طور قانونی جوازنامهٔ عرضهٔ خدمات انترنیتی را به دست آورد به صورت غیرقانونی به توزیع وسایل انترنیتی دست زده و خدمات انترنیتی را عرضه نموده است. (ص ۲۲ دوسیه سطور آخر و ماقبل آخر و ص ۲۳ دوسیه سطور ۱۱ الی ۱۶)

شرکت مخابراتی روشن در ادعائنامهٔ خود در این مورد اشاره ای نکرده است چون وضع جرمه علیه این شرکت به بعد از انتقال و واگذاری جوازنامهٔ عرضهٔ خدمات انترنیتی به شرکت مولتی نیت ارتباط می گیرد و نه به

تخلفات قبل از وی چون فی الحقیقه صدور جوازنامه به شرکت مخابراتی روشن از طرف اداره محترم اتررا به اغماض از تخطی که قبلاً از سوی شرکت در این ساحه صورت گرفته است، دلالت می نماید و گیریم اگر ادعای اداره محترم اتررا مبنی بر واقعیت هم باشد آن عمل فی نفسه تخلف جداگانه بوده و در وقت و زمانش باید مجازات می شد زیرا برطبق احکام قانون هرتخلف بر مبنای ظروف خاص زمانی و مکانی و عناصر مشخص جرمی مربوط تحت پیگرد و مجازات قرار می گیرد.

بیانات ضد و نقیض اداره محترم اتررا:

شرکت مخابراتی روشن می گوید: بتاريخ ۹-۱۰-۲۰۰۵ (۲۸-عقرب ۱۳۸۴) روشن (طی یک موافقتنامه واگذاری یا انتقال قانونی) جوازنامه خدمات اینترنتی و تمام قرارداد نامه های مشتریان خود را به شرکت محترم مولتی نیت لمیتد که برحسب قوانین افغانستان یک شرکت راجستر شده می باشد واگذار نمود (نقل موافقت نامه واگذاری موجود است) بورد اسبق مقرراتی مخابرات و اداره محترم تنظیم خدمات مخابرات افغانستان یکی از امضاء کنندگان این موافقت نامه واگذاری یا انتقال قانونی... می باشد. (ص ۳-دوسیه سطور ۲۴الی ۲۸)

اداره محترم اتررا می نویسد:

۱- شرکت مخابراتی روشن جواز عرضه خدمات اینترنت ISP خویش را بتاريخ ۱۳۸۴/۰۸/۰۹ (تقریباً بعد از سپری شدن سه ماه از تاریخ صدور جواز) طی یک موافقتنامه سه جانبه (ریاست بورد مقرراتی وزارت مخابرات، شرکت مولتی نیت و شرکت روشن) به دلایل اینکه خودش از عرضه خدمات اینترنت منصرف می گردد و جواز را به یک شرکت دیگر واگذار می شود... بورد مقرراتی اصل جواز را بنا بر استرداد آن مبنی برانصراف از عرضه خدمات اینترنت توسط شرکت روشن دوباره از شرکت روشن اخذ نموده و بعوض آن جواز جدید را به نام شرکت مولتی نیت توزیع نمود. (ص ۲۱-دوسیه سطور ۵-۱۲)

- اما اداره محترم اتررا بدون توجه به سطور (۵-۱۲) توضیحات خویش تغییر جهت داده می نویسد: "هرگاه کدام توافق در مورد واگذاری جواز اینترنت با شرکت مولتی نیت صورت گرفته باشد در این موضوع اداره موافقه ننموده و در عوض اداره محترم اتررا به رویت درخواست شرکت مولتی نیت جواز مستقل را با شرایط و حدود مشابه با سایر شرکت های اینترنتی به این شرکت به عنوان یک شرکت مستقل صادر نموده است.

- اداره محترم اترا در یک جای از موافقتنامه سه جانبه (ریاست مورد مقرراتی وزارت مخابرات، شرکت مولتی نیت و شرکت روشن) بحث می کند و تأیید می کند که مورد مقرراتی وقت اصل جواز اینترنت را بنا بر استرداد آن مبنی برانصراف از عرضه خدمات اینترنت توسط شرکت روشن دوباره از شرکت روشن اخذ و بعوض آن جواز جدید را به نام شرکت مولتی نیت توزیع نمود (ص ۵۵ دوسیه سطور ۵ الی ۱۲) و عین مطلب فوق را در جای دیگر با اندکی تفاوت لفظی تذکر می دهد و موافقتنامه سه جانبه را تأیید می کند ولی از توزیع جواز جدید به عوض جواز مسترد شده روشن تذکری به عمل نمی آورد. (ص ۲۲ دوسیه سطور ۱۲ تا ۷).

- بعد از چند سطری از توافق در مورد واگذاری جواز انترنیت با شرکت مولتی نیت انکار نموده می نویسد: "هرگاه کدام توافق در مورد واگذاری جواز انترنیت با شرکت مولتی نیت صورت گرفته باشد در این موضوع اداره موافقه ننموده و در عوض اداره اترا..."

- اداره محترم اترا در چندین جای به موجودیت شرکت مولتی نیت و صدور جوازنامه خدمات انترنیتی واضحاً اشاره و آن را تأیید می کند. (ص ۲۲ دوسیه سطور ۷، ۱۱ و ص ۲۲ دوسیه سطور ۹، ۱۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴).

- اداره محترم اترا درحالی که تأیید می کند جوازنامه عرضه خدمات انترنیتی را یا به اثر درخواست مولتی نیت و یا به عوض جوازنامه روشن به شرکت مولتی نیت صادر نموده است ولی بعداً می نویسد در اثر یک سلسله تحقیقات واضح گردید که شرکت مولتی نیت به طور فزیکتی وجود ندارد (ص ۲۳ دوسیه سطر آخر و ماقبل آخر)، ادعای تصفیة حسابات مولتی نیت توسط روشن خود دال برعدم موجودیت شرکت انترنیتی مولتی نیت می باشد و شرکت مولتی نیت هیچ نوع تصرف، کنترل و نقش در عملیات عرضه خدمات انترنیت را ندارد. (ص ۲۵ دوسیه سطور ۹ و ۱۰)

هرگاه شرکت مولتی نیت بر مبنای ادعای اداره محترم اترا وجود فزیکتی نداشته باشد پس:

۱- اداره محترم اترا چگونه به یک شخصیت مجهول که هیچ هویت مشخص و معین فزیکتی ندارد

جوازنامه توزیع کرده است؟

۲- چرا در صورت عدم وجود فزیکتی جوازنامه صادر شده را لغو یا تعلیق ننموده است؟

۳- هرگاه شرکت مولتی نیت وجود فیزیکی نداشته باشد پس موجودیت لوحه های بزرگ تجارتي به نام و آرم شرکت مولتی نیت در کنار جاده ها و معابر دال بر چه چیز است؟

۴- آیا ممکن است اداره ای با آن صلاحیت های قانونی و به آن مکلفیت های گسترده، جوازنامه ها را با آن اهمیتی که دارد بدون تأمل و تعمق و بدون دفتر ثبت و غیره شرایط و مشخصات توزیع کند و در آخر هم بگوید: شرکتی که از اداره جوازنامه اخذ نموده است اصلاً وجود فیزیکی نداشته است؟؟؟

در حالی که اداره محترم اترا من حیث تنظیم کننده سکتور مخابراتی یگانه مرجعی است که وجود و یا عدم یک شرکت مخابراتی را تثبیت کرده می تواند و اگر هر شخص و یا مراجع دیگری مثلاً کمیسیون حل منازعات که خواسته باشند در رابطه به یک شرکت مخابراتی معلومات به دست آورند تنها از آن اداره معلومات به دست آورده می توانند. بناءً زمانی که اداره اترا به وجود شرکت مولتی نیت متیقن نبوده مکلفیت داشت به زودترین فرصت جواز فعالیت آن شرکت را لغو می کرد.

نتیجه مترتب بر دلائل فوق:

۱- اداره محترم اترا می گوید: شرکت مخابراتی روشن غرض تأمین شرایط مناسب برای عرضه هرچه بهتر خدمات انترنیتی به صورت کتبی تقاضای استفاده از تکنالوژی وایمکس را نموده است... و این تکنالوژی جهت دسترسی به خدمات انترنیت قابل استفاده می باشد. (ص ۲۱ دوسیه سطور ۳۳ الی ۳۶)

شرکت روشن این استدلال اداره محترم اترا را رد نموده می گوید: وارد نمودن تکنالوژی وایمکس هیچگاه به دلیل عرضه خدمات انترنیتی نبوده است بلکه از این تکنالوژی به خاطر بهبود وضعیت مخابرات با مصارف اندک نیز می توان استفاده کرد. (دلایلی در جریان جر و بحث جلسه بررسی مؤرخ ۱۵ ثور ۱۳۸۹ در مقر کمیسیون)

به باور کمیسیون سکوت اداره اترا در برابر این استدلال شرکت روشن خود می رساند که از تکنالوژی وایمکس تنها برای عرضه خدمات انترنیتی استفاده نمی شود بلکه از آن برای بهبود وضعیت خدمات مخابراتی نیز می توان استفاده نمود. بناءً وارد نمودن آن هیچگاه به معنای عرضه خدمات انترنیتی تلقی شده نمی تواند.

۲- اداره محترم اترا می گوید: موافقتنامه ریسیر که بین روشن و مولتی نیت به امضاء رسیده مورد قبول اترا نیست به دلیل اینکه موافقتنامه مذکور در دفتر اترا ثبت نیست و قانوناً مدار اعتبار نیست و نه هم

کدام موافقه در مورد صورت گرفته است و اگر موافقتنامه ای موجود است جعل و تزویر است و بعد از وضع جرمه علیه شرکت روشن ساخته شده است. (ص ۲۲ دوسیه سطور ۱۵-۲۰)

انکار و نپذیرفتن اداره محترم اترا متکای قانونی ندارد؛ زیرا شرکت مخابراتی روشن موافقتنامه را ارائه داشته است و اگر اداره محترم اترا به این موافقتنامه موافق نیست فلا باس زیرا التزام عملی به این موافقتنامه به شرکت روشن و مولتی نیت تعلق می گیرد. ولی اگر اداره محترم اترا در پهلوی اینکه در جوازنامه صادره به شرکت مولتی نیت، در جزء (۷) این جوازنامه، عرضه خدمات اینترنتی را توسط نمایندگان یا قراردادیان به حساب و نام این شرکت مجاز دانست شروطی را برای حدود و ثغور فعالیت های این نمایندگان وضع می نمود و یا طرز العملی ارائه می داد در آن صورت می شد عمل شرکت مخابراتی روشن و یا مولتی نیت را به نسبت نقض تعهدات مندرج در جوازنامه و یا نادیده گرفتن هدایات طرز العمل تخلف از قانون و مستوجب مجازات دانست.

همچنان باید تذکر داد که اسناد عرفی که در معاملات بین افراد ترتیب می گردند و در قانون کدام صراحتی بر ثبت آن موجود نباشد و یا هم طرز العمل داخلی در اداره محترم اترا بر ثبت چنین اسناد و یا حداقل شروطی در ترتیب اینگونه اسناد موجود نباشد ضرورت قانونی بر ثبت آن متصور نمی باشد و هرگاه به ارتباط تطبیق و عملی ساختن این موافقتنامه یکی از طرفین قرارداد و عقدنامه مرتکب تخلف و تخطی گردند عندالمحکمه مدار اعتبار است.

و اما در مورد موافقتنامه واگذاری که علاوه بر شرکت روشن و مولتی نیت مورد مقرراتی وقت وزارت محترم مخابرات آن را نیز امضاء کرده است اظهار بعدی مبنی بر عدم موافقه اداره محترم اترا متناقض با توضیحات اولی این اداره محترم است که تحت عنوان معلومات مقدماتی صورت گرفته است. (ص ۲۱ دوسیه سطور ۶-۱۲)

۳- اداره محترم اترا بر روابط میان شرکت مخابراتی روشن و شرکت KPMG اظهار شکوک و شبهات می نماید و نامه مفتشین KPMG را از لحاظ قانونی بی اعتبار می داند و نیز اسناد و موافقتنامه هایی را که شرکت مخابراتی روشن ارائه داده است (ص ۲۴ دوسیه) س همه را جعل و تزویر می داند.

ادارهٔ محترم اِترا تا زمانی که از طریق مراجع ذیربط و مسؤولی که بررسی و تحقیق موارد جعل و تزویر قانوناً به عهدهٔ آنهاست به اثبات آن نپردازد با ادعاهای لفظی نمی‌توان بر سر هر چیزی خط بطلان کشید. همچنان از لحاظ قانون براساس شکوک و شبهات نمی‌توان یک عمل را غیرقانونی جلوه داد و آن را رد کرد.

۴- اداره محترم اترا در ورق رسمی ایکه تصمیم این اداره را مبنی بروضع جریمه مبلغ ۵۰۰۰۰۰۰۰افغانی علیه شرکت مخابراتی روشن احتوا می کند هیچ دلیل کتبی ارائه نگردیده است که این امر در مخالفت صریح جزء ۳ ماده هشتم قانون تنظیم خدمات مخابراتی قرار دارد.

۵- اداره محترم اتر در مواضع مختلف دفاعیه خود از موجودیت اسناد و شواهد مؤثق سخن رانده است ولی با وصف اعطای فرصت کافی و زمان طولانی اداره محترم اسناد و شواهد عینی ارائه نتوانست که بتواند دلیلی باشد بر قانونی بودن جرمه وضع شده (۵۰۰۰۰۰۰۰ افغانی) علیه شرکت روشن.

۶- دفع دعوی اداره محترم اتر با هم متناقض بوده است که به طور اخص اعتراف به موافقتنامه واگذاری جوازنامه روشن به مولتی نیت و بعد انکار از آن. هکذا اعتراف به حضور سه طرف (شرکت روشن، مولتی نیت و بورد مقرراتی وقت) به حیث امضاء کنندگان موافقتنامه واگذاری و بعد انکار از آن. همچنین اعتراف به صدور جوازنامه مستقل به شرکت مولتی نیت و بعد انکار از وجود فیزیکی این شرکت.

۷- اداره محترم اترا در موضعی از دفاعیه خویش اسناد دست داشته شرکت روشن را جعل و تزویر خوانده و گفته است که بعد از وضع جرمه ساخته شده است. جعل و تزویر جرم است و برای اثبات این جرم اداره محترم اترا می توانست از طریق مراجعه به مراجع مسؤول مربوط این تخلف، آن را به اثبات می رسانید در حالیکه در خلال مدت زمان کافی اقدامی در این باره صورت نگرفته است.

۸- اداره محترم اترایک سلسله تخلفات را که قبل از صدور جوازنامه خدمات انترنتی مؤرخ ۱۳۸۴/۵/۱ توسط شرکت مخابراتی روشن (بنا بر ادعای اداره محترم اترا) صورت گرفته است، من باب استدلال بوضع جریمه مبلغ ۵۰۰۰۰۰۰۰ افغانی اظهار داشته است که احیاناً اگر صحت هم داشته باشد، تخلف قانونی جداگانه ای بوده که باید در وقت و زمانش تفتیش و مجازات می شد و علاوه بر آن اداره مسؤول وقت در وزارت محترم مخابرات با صدور جوازنامه خدمات انترنتی بر همه تخلفات قبلی شرکت روشن در ساحه

عرضه خدمات اینترنتی خط بطلان کشیده و آن را کأن لم یکن تلقی کرده است. اداره محترم اترا به جای شرکت روشن باید به سراغ مورد مقرراتی وقت ورود و آنها را مؤاخذه نماید که به شرکت مخابراتی روشن که مرتکب چنین ذنب لایغفر شده است چگونه جواز خدمات اینترنتی صادر نموده است.

۹- اداره محترم اترا شرکت روشن را متهم به ارتکاب تخلفات قبل از اخذ جوازنامه و بعد از واگذاری جوازنامه به مولتی نیت می نماید. در حالی که این تخلفات محتملاً اگر ارتکاب یافته باشند موضوع علیحده بوده و ربطی به این قضیه خاص ندارد و هر تخلف قانونی بر اساس دلائل مرتبط به آن تخلف و عناصر متشکله آن مجازات می گردد. همچنان نماینده اداره محترم اترا در جلسه دوم خود اعتراف نمود که اولاً جریمه وضع شده و بعداً تحقیقات صورت گرفته، در حالی که باید جریمه پس از به دست آمدن حقائق عینی و تثبیت تخلفات قانونی وضع گردد.

همچنان مطابق بخش دوم ماده هفتم جواز شرکت جی اس ام هرگاه از جانب نماینده یک شرکت تخطی ای صورت گیرد مسئولیت تخطی انجام شده متوجه شرکت عرضه کننده (پرنسپل) می باشد نه نماینده (ایجنت). بناءً در این قضیه مسئولیت متوجه مولتی نیت است که اصل است نه روشن که به نمایندگی از شرکت مولتی نیت به عرضه خدمات اینترنت اقدام ورزیده است.

۱۰- اداره محترم اترا اختلاف در تاریخ امضاهای طرفین موافقتنامه ریسیر را دلیل بر بطلان این موافقتنامه می داند. قانوناً درست نیست زیرا طرفین عقد بر التزام عملی بر آن قانوناً مکلفند که هرگاه منازعه بر ارتباط یک عقد و یا قرارداد ظهور کند یکی از طرفین می تواند برجعلیت و تزویر همچو سند برای صحت موقف خود استدلال کند و هرگاه طرفین یک موافقتنامه بر اختلاف تاریخ اعتراضی نداشته باشند عندالمحکمه آن سند مدار اعتبار است.

۱۱- هر چند برای ثبت موافقتنامه الزام عملی قانوناً متوجه روشن نیست اما آن طوری که شرکت مخابراتی روشن معترف است بر سبیل احتیاط و به منظور شفافیت بیشتر در عملکرد شرکت متذکره و به خاطر اطمینان و یا هم به منظور جلوگیری از شکوک و شبهات اداره محترم اترا به حیث تنظیم کننده و مسئول در این ساحه باید کتباً و یا از طریق مراجعه به دفتر اترا در رابطه به موافقتنامه اقدام به استفسار و یا استهداء می نمودند.

۱۲- ارائه کوتیشن ها از سوی شرکت مخابراتی روشن مبهم و مغالطه کننده است. زیرا در کوتیشن ها مشخص نگردیده که شرکت پرنسیپال (عرضه کننده) و ایجنت (نماینده) کیست؟ و حقوق و مسؤولیت های هر دو جانب و بسیاری مسائل دیگر نیز در آن توضیح نشده است.

۱۳- جمع آوری حسابات تماماً از طرف شرکت مخابراتی روشن صورت گرفته است و در آن نقش شرکت مولتی نیت که عرضه کننده خدمات اینترنت می باشد معلوم نیست، در حالی که ایجاب می نمود تا در این عرصه از شفافیت بیشتر و دقت کامل کار گرفته می شد تا هم از سرگردانی اداره محترم اترا و از بروز منازعات در این ساحه جلوگیری می گردید.

۱۴- شرکت مخابراتی روشن در برخورد با مسائل مربوط و در انتخاب شیوه عمل و اجراءات خویش و در تأمین روابط مناسب کاری با اداره محترم اترا سهل انگاری نموده و جانب احتیاط و شفافیت را رعایت ننموده است که ادامه چنین عملکرد در آینده منجر به اخلال تنظیم سکتور مخابراتی و بروز تخطی ها از سوی شرکت های مخابراتی شده می تواند.

همین عدم رعایت بعضی تعاملات عرفی و عدم رعایت جانب احتیاط در عملکرد شرکت روشن آنطوری که خود بدان اقرار می کند ملامت است. (۵۵ دوسیه سطور ۲۵-۲۶ و ۲۷) و توصیه می شود در آینده از چنین عملکردی خودداری نماید و روابط مناسب کاری را با اداره محترم اترا طبق قوانین نافذه ایجاد نماید.

متن جامع تصمیم:

کمیسیون حل منازعات مالی بالاثر درخواست شماره ۲۰۶۰ مؤرخ ۱۳۸۸/۷/۲۶ شرکت مخابراتی روشن به ارتباط وضع جریمه مبلغ پنجاه میلیون افغانی که از طرف اداره محترم اترا علیه شرکت متذکره صورت گرفته بود تصمیم آتی را اتخاذ نمود:

کمیسیون حل منازعات مالی بعد از مطالعه دقیق متن ادعانامه شرکت روشن و غور و تعمق و بررسی دلائل مندرج در آن و هکذا مطالعه عمیق و دقیق متن دفاعیه اداره محترم اترا و ارزیابی دقیق دلائل ارائه شده مندرج در دفاعیه متذکره، و همچنان با غور و خوض در مورد توضیحات شفاهی طرفین و ارزیابی و بررسی آن توضیحات که در خلال مجالسی که با حضور طرفین در مقر کمیسیون برای بررسی قضیه تدویر یافته بود حاصل آن قرار ذیل است:

- در تصمیم نامه شماره ۵۰۶/۸۶۲ مورخ ۱۳۸۶/۳/۱۲ اداره محترم اترا که مبلغ پنجاه میلیون افغانی جریمه نقدی علیه شرکت مخابراتی روشن را احتوا می کند (ص ۹ دوسیه) دلایل کتبی بر ارتکاب تخلف قانونی شرکت و هکذا دلایل کتبی بر مشروعیت و قانونیت این جریمه ارائه نگردیده که تخلف از جزء ۳ ماده هشتم قانون تنظیم خدمات مخابراتی می باشد.

- دلایلی که بعداً طی دفاعیه شماره ۱۰۹/۱۲۸ مورخ ۱۳۸۹/۱/۲۹ ارائه گردید فاقد مدارک اثباتیه کتبی بوده و توضیحات مندرج در متن دفاعیه با هم در تباین قرار دارد. چنانچه: انتقال قانونی جوازنامه شرکت روشن به مولتی نیت و صدور جوازنامه جدید عوض آن (ص ۲۱ دوسیه) و بعد انکار صدور جوازنامه جدید به عوض جوازنامه شرکت روشن (ص ۲۱ دوسیه)، به همین ترتیب تأیید موافقتنامه واگذاری جواز اینترنت به مولتی نیت و بعد انکار از آن (ص ۲۲ دوسیه)، هکذا صدور جوازنامه طور مستقل به شرکت مولتی نیت (ص ۲۴ دوسیه) و بعد تأکید بر عدم وجود فزیکتی آن شرکت (ص ۲۳ دوسیه) و نیز نپذیرفتن نتایج تفتیش KPMG بر مبنای شکوک و شبهات و به همین ترتیب ادعای جعل و تزویر در اسناد ارائه داشته شرکت روشن (ص ۲۲ دوسیه) در حالی که مدت زمان طولانی که اداره محترم اترا فرصت کافی برای مراجعه به مراجع ذیربط مسؤول غرض اثبات جعل و تزویر جانب مقابل داشته است توجه نکرده است فلهذا وضع جریمه مبلغ پنجاه میلیون افغانی براساس آن کما کان مهر تأیید برخورد نمی گیرد و اما شرکت مخابراتی روشن طوری که خود معترف است در چنین حالاتی که هم کمپنی ها و شرکت های مخابراتی و هم وزارت محترم مخابرات خصوصاً اداره محترم اترا سیستم و نظام اقتصاد بازار را تجربه می کنند و جامعه ما کاملاً با قوانین و نیازمندی ها و خواستگاه های این سیستم نا آشنا هستند باید شرکت روشن محتاطانه گام بر میداشت و مناسبات و روابط خود را با اداره محترم اترا که مسؤولیت تنظیم ساحة مخابرات را به دوش دارد فراموش نمی کرد و برسیبیل احتیاط و دقت موافقتنامه ریسپلر را هرچند که التزام عملی قانونی متوجه آن شرکت نیست، به اداره محترم اترا ارائه می داشت تا اداره محترم بر عملکردهای این شرکت مشکوک نمی گردید و در حرج واقع نمی شد و این شکوک و شبهات ناشی از بی احتیاطی و عدم دقت شرکت روشن ضیاع وقت کارمندان اداره محترم اترا و دوام این نزاع را فراهم نمی آورد.

بناءً بادر نظر داشت دقیق تمام جوانب موضوع در حالی که اداره محترم اترا کماحقه دلایل مقنع بر رد ادعای شرکت روشن نتوانسته ارائه کند شرکت مخابراتی روشن نیز از ناحیه عدم هماهنگ ساختن فعالیت ها و اعمال تجارتي خویش با اداره محترم اترا برسیبیل احتیاط مقصر است آنطوری که خود معترف است، لذا کمیسیون حل منازعات مالی برای پایان بخشیدن و حل و فصل منازعه فوق چنین تصمیم می گیرد که:

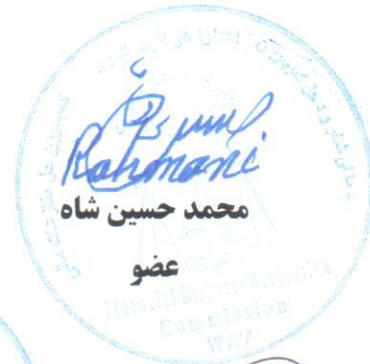

شما شرکت مخابراتی روشن به خاطر عدم رعایت جانب احتیاط به پرداخت ده میلیون افغانی محکوم گردیدید که ۲٪ جریمه متذکره را که مبلغ دوصدهزار افغانی می شود به عنوان مصرف کمیسیون به حساب واردات دولت تحویل بانک نموده اطمینان دهید.

هرگاه شما طرفین قضیه به تصمیم فوق الذکر قانع نباشید طبق حکم ماده یکصد و سیزدهم قانون د افغانستان بانک می توانید به مراجع عدلی و قضایی مراجعه نمایید.

والله علی ما نقول وکیل

با احترام

عبدالله دورانی
رئیس کمیسیون حل منازعات مالی